

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 400

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 mai 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 227 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 din Codul de procedură civilă	2-3
Decizia nr. 229 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) și (6) din Codul de procedură civilă.....	3-5
Decizia nr. 230 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și ale art. 108 ⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865	5-7
Decizia nr. 245 din 29 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	8-10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
543. — Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării Codului privind nivelurile de zgomot la bordul navelor, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.337(91) a Comitetului de siguranță maritimă din 30 noiembrie 2012.....	11-31
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
17. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint dedicate aniversării a 125 de ani de la înființarea Școlii Superioare de Război.....	31
★	
Rectificări	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 227

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Mihaela Geană în Dosarul nr. 789/224/2013 al Judecătoriei Dragomirești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 826D/2013.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Prin reglementarea competenței instanței de executare de la sediul biroului executorului judecătoresc, legiuitorul a avut în vedere atât garantarea principiului egalității, cât și cel al accesului liber la justiție. Mai arată că legiuitorul ordinar are competența consfințită prin art. 126 alin. (2) din Constituție de a reglementa norme de procedură. De asemenea, norma cuprinsă în art. 651 din Codul de procedură civilă stabilește competența teritorială a executorului judecătoresc în funcție de natura bunului sau a obligației.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 789/224/2013, **Judecătoria Dragomirești a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioana Mihaela Geană într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (2), deoarece norma juridică de competență stabilită de Codul de procedură civilă permite creditorului ca, în mod arbitrar, să aleagă orice birou executoresc din raza unei curți de apel, ceea ce „face foarte anevoioasă apărarea, pe de o parte, și creșterea nejustificată a cheltuielilor debitorului, pe de altă parte”. Consideră că „instanța de executare ar trebui să fie cea de la domiciliul debitorului atât în ceea ce privește bunurile mobile, cât și imobile și nu cea a executorului judecătoresc”.

6. **Judecătoria Dragomirești**, constatând că nu există jurisprudență în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este admisibilă. Însă, contrar prevederilor

art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Consideră că, „dacă prin modul concret de aplicare în practică a dispozițiilor legale supuse controlului de constituționalitate se produce o încălcare a dreptului unui debitor, situația conflictuală rezultată din această împrejurare va putea fi soluționată de o instanță de judecată, iar nu de Curtea Constituțională”.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 650 — *Instanța de executare* din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins:

„(1) *Instanța de executare este judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătoresc care face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.*

(2) *Instanța de executare soluționează cererile de încuviințare a executării silite, contestațiile la executare, precum și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe sau organe.*

(3) *Hotărârile pronunțate de instanța de executare sunt executorii și pot fi atacate numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare, dacă prin lege nu se dispune altfel.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate încalcă prevederile din Constituție ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (2) privind accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129 potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Dispozițiile legale criticate determină judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătoresc care face executarea ca instanță de executare, în afara cazurilor în care legea dispune altfel, instituindu-se, astfel, atât o normă de competență materială, cât și teritorială, exclusivă. Aceasta

este voința legiuitorului, care, prin noul Cod de procedură civilă, a stabilit instanța de executare în funcție de sediul biroului executorului judecătoresc care face executarea, iar nu în funcție de domiciliul debitorului.

14. În continuare, referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 650 din Codul de procedură civilă ar crea o discriminare între creditor și debitor, ceea ce ar determina afectarea accesului liber la justiție al celui din urmă, se constată că, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității presupune existența unor situații de fapt identice, la care trebuie să se aplice un regim juridic identic; or, în speță, creditorul și debitorul nu se găsesc în situații identice, fiind, așadar, firesc ca drepturile și obligațiile lor să

difere. În legătură cu aceste aspecte, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurează, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Pe cale de consecință, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Mihaela Geană în Dosarul nr. 789/224/2013 al Judecătorei Dragomirești și constată că dispozițiile art. 650 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Dragomirești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 229

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) și (6) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) și (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Rodica Danciu în Dosarul nr. 43.952/299/2013 al Judecătorei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 871D/2013.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Mai arată că încuviințarea executării silite este o procedură necontencioasă, în care se verifică condițiile de legalitate formală. De asemenea, invocă jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 21 din 11 ianuarie 2007 și nr. 1.548 din 6 decembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 43.952/299/2013, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 665 alin. (2) și (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Rodica Danciu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de încuviințare silită.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin dispozițiile art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă se încalcă dreptul de apărare prin faptul că cererea de încuviințare a executării silite introduse de creditor se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților. Prin instituirea acestei proceduri, întrucât nu este citat, debitorul nu are posibilitatea de a afla de existența procesului, situație în care nu se poate apăra. Consideră că prin aceasta este încălcat dreptul la apărare, la un proces echitabil, precum și dreptul la o justiție egală. În ceea ce privește art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, arată că prin eliminarea controlului judiciar al hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță în materia încuviințării executării silite se aduce atingere accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității justiției și golește de conținut principiul exercitării căilor de atac. De asemenea, mai susține că dispozițiile legale criticate creează un regim discriminatoriu pentru debitor, respectiv un regim privilegiat pentru creditor.

6. **Judecătoria Sectorului 1 București** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate nu aduc atingere drepturilor fundamentale și garanțiilor impuse de dispozițiile constituționale invocate. Mai arată că procedura de încuviințare a executării silite este una necontencioasă, judecătorul fiind învestit exclusiv cu verificarea unor condiții de legalitate formală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 665 alin. (2) și (6) din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins:

„(2) Cererea de încuviințare a executării silite se soluționează de instanță în termen de maximum 7 zile de la înregistrarea acesteia la judecătorie, prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

[...]

(6) Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată exclusiv cu apel numai de creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate încalcă prevederile din Constituție ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 21 alin. (1)—(3) privind

accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul de apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Totodată, Curtea reține că din notele depuse la dosarul cauzei de fond rezultă că autoarea excepției de neconstituționalitate invocă în susținerea acesteia și dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține că dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului, care poate hotărî să nu supună regulilor de citare sau exercitare a căilor de atac anumite proceduri, în considerarea caracterului specific al acestora ori în vederea asigurării celerității procesului civil. Stabilirea de către legiuitor a regulii potrivit căreia cererea de încuviințare a executării silite introdusă de creditor se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților, nu contravine art. 21 și nici art. 24 din Constituție, soluția legislativă criticată fiind justificată de faptul că în această procedură nu se tranșează fondul litigiului, ci exclusiv o chestiune ce vizează buna administrare a actului de justiție. În plus, trebuie reținut că încuviințarea executării silite se cere și se aprobă în condițiile existenței unui titlu executoriu. Faptul că încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției. Potrivit art. 129 din Constituție, *„împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*, acest text constituțional lăsând la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia din urmă să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin dispozițiile de lege criticate.

14. Rațiunea pentru care legiuitorul a înlăturat, atât pentru creditor, cât și pentru debitor, calea de atac împotriva încheierii de încuviințare a cererii de executare silită este aceea a celerității ce se justifică în această etapă procesuală. Astfel, creditorul este lipsit de interes să atace o hotărâre prin care i s-a admis cererea, iar debitorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile, în raport cu orice incident de executare silită, pe calea contestației la executare.

15. De asemenea, Curtea reține că debitorul nu are interesul de a ataca încheierea de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, prin urmare nici nu a fost prevăzută pentru el calea de atac a apelului. În schimb, creditorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile prin exercitarea căii de atac a apelului, posibilitate pe care în domeniul executării silite debitorul o are asigurată prin dreptul de a formula contestații împotriva oricărui act de executare.

16. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea constată că reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

17. De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, cuprinse într-o redactare similară, din vechea reglementare a Codului de procedură civilă, constatând constituționalitatea acestora (Decizia nr. 1.063 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 28 octombrie 2011, sau Decizia nr. 1.065 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 1 februarie 2013).

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Rodica Danciu în Dosarul nr. 43.952/299/2013 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 665 alin. (2) și (6) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 230

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și ale art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și ale art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Civilă Profesională de Avocați „Sfârâială și Asociații” în Dosarul nr. 62.144/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 873D/2013.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Consideră că instanța de contencios constituțional este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, precum și prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă. Arată că dispoziția legală potrivit căreia cererea de reexaminare se

soluționează de către aceeași instanță care a aplicat amenda și care a fost investită cu soluționarea fondului litigiului, dar în complete cu compunere diferită, nu este neconstituțională. De asemenea, invocă jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 229 din 9 mai 2013 și nr. 344 din 10 aprilie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 62.144/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și ale art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Civilă Profesională de Avocați „Sfârâială și Asociații” într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a dispus aplicarea măsurii amenzi.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că potrivit alin. 3 al art. 108⁵ din Codul de procedură civilă singura cale de contestare a unei amenzi date de instanță este introducerea unei cereri de reexaminare, iar o amendă obișnuită, potrivit „Codului contravențiilor”, are două căi de atac. Mai susține că, în lipsa unei prevederi exprese, reexaminarea are caracterul unui control judiciar care ar trebui să se facă de o altă instanță sau măcar de un alt judecător. Prin faptul că încheierea de soluționare a cererii de reexaminare este irevocabilă, rezultă că art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sustrage această măsură oricărui alt control judiciar. Mai arată că prin faptul că atunci când instanța aplică o sancțiune și tot ea judecă și calea de atac se încalcă atât dreptul

la un proces echitabil, cât și liberul acces la justiție. Referitor la prevederile art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură civilă din 1865, consideră că acestea sunt neconstituționale în măsura în care sancțiunea prevăzută de acesta se constituie într-o măsură represivă, arbitrară.

6. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că aplicarea garanției prevăzute de art. 6 din Convenție nu ridică probleme în procedura concepută de art. 108 din Codul de procedură civilă. O diferență de tratament este discriminatorie în sensul art. 14 din Convenție dacă îi lipsește o „justificare obiectivă și rezonabilă”, adică dacă între mijloacele folosite și scopul vizat nu există un raport rezonabil de proporționalitate. Or, situația contravenientului nu este comparabilă cu cea a petentului, temeiurile de drept fiind diferite. De asemenea, nici dispozițiile constituționale nu sunt înfrânte prin textele de lege criticate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) [și nu art. 108¹ pct. 1 lit. b) cum, în mod eronat este indicat în actul de sesizare] și ale art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit cărora „dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”, Curtea reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)–(3) din Legea nr. 47/1992, și urmează a se pronunța asupra textelor legale invocate, care au avut următorul cuprins:

— Art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură civilă din 1865

„Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:

1. cu amendă judiciară de la 500.000 lei [50 RON conform Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 23 iulie 2004] la 7.000.000 lei [700 RON conform Legii nr. 348/2004]:

[...] b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare;”;

— Art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865

„Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.

[...] Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile din Constituție ale art. 1 privind statul de drept, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea, invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea Constituțională reține că în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură civilă din 1865, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.419 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 20 decembrie 2011, prin care a reținut că activitatea procesuală a părților trebuie să se desfășoare cu respectarea normelor prevăzute de lege. Stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129. De asemenea, Curtea a constatat că pentru valorificarea drepturilor și intereselor legitime părțile trebuie să acționeze cu bună-credință, iar nu în spirit abuziv, șicanatoriu, vexator pentru magistrați ori pentru instanță. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, că exercitarea de către o persoană a unui drept ce îi este recunoscut prin lege nu poate să justifice, prin ea însăși, o prezumție a relei-credințe. De altfel, exercitarea abuzivă a unui drept se produce numai în situația în care acel drept se realizează în alt scop decât cel pentru care legea l-a recunoscut.

13. În ceea ce privește invocarea neconstituționalității art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, prin Decizia nr. 1.419 din 20 octombrie 2011, Curtea a statuat că prevederile legale criticate nu contravin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acestea se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, or, cererea de reexaminare nu presupune o judecare pe fond a litigiului. În acest sens, prin Decizia din 6 iulie 2000, pronunțată în Cauza *Moura Carreira și Margarida Lourenco Carreira împotriva Portugaliei*, Curtea Europeană a Drepturilor

Omului a reținut că sfera de aplicare a art. 6 din Convenție vizează drepturile și obligațiile cu caracter civil care trebuie să constituie obiectul — sau unul dintre obiectele — litigiului, iar rezultatul unei astfel de proceduri trebuie să fie direct determinant pentru un astfel de drept; or, Curtea Constituțională constată că în speța de față nu este cazul — cererea de reexaminare fiind un incident procedural care nu vizează fondul pretenției deduse judecății instanței.

14. De asemenea, nu poate fi primită nici critica autorului excepției potrivit căreia modul de soluționare a cererii de reexaminare determină o restrângere nejustificată a dreptului la o cale efectivă de atac, aducându-se astfel atingere art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât cererea de reexaminare este o verificare judiciară efectivă, fiind analizate pe fond legalitatea și temeinicia sancțiunii amenzii și ale elementelor necunoscute la momentul aplicării acesteia.

15. Totodată, prin Decizia nr. 348 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013, Curtea a constatat că nu au fost încălcate nici prevederile art. 16 din Constituție și nici ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât dispozițiile legale criticate nu instituie inegalități sau discriminări între cetățeni ori categorii de persoane, ci prevăd doar aplicarea unor amenzi în cazul exercitării cu rea-credință a unor drepturi procesuale.

16. Prin Decizia nr. 387 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 20 noiembrie 2013, Curtea a statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

17. De asemenea, faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului. Există în acest caz doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în

scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acestora, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării sunt diferite de cele examinate în fond.

18. Cu privire la susținerea autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la situația în care judecătorul care a aplicat amenda soluționează și cererea de reexaminare, în jurisprudența sa Curtea a statuat că modul de aplicare de către instanțe a normei legale criticate nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate (Decizia nr. 318 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 20 august 2013).

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât soluțiile pronunțate în deciziile menționate, cât și considerentele pe care acestea se sprijină își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Distinct de cele arătate, referitor la susținerea potrivit căreia contestarea unei amenzi contravenționale conform Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001 are două căi de atac, pe când contestarea amenzii în ipoteza art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865 poate fi făcută numai prin introducerea unei cereri de reexaminare, Curtea constată că aceasta nu reprezintă o critică de neconstituționalitate, procedura reglementată de două acte normative distincte, vizează două sancțiuni diferite ca natură juridică, fiind stabilită potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Mai mult, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constituționalitatea unor dispoziții de lege se poate analiza doar prin raportare la prevederile Constituției, iar nu și în raport cu alte acte normative, subordonate Legii fundamentale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Civilă Profesională de Avocați „Sfârâială și Asociații” în Dosarul nr. 62.144/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b) și ale art. 108⁵ alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 29 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 9.541/118/2013 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 867D/2013.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.541/118/2013, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.**

5. Excepția a fost ridicată de Gilmar Belecciu cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece, așa cum reiese din preambulul actului normativ criticat, caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, iar elementele cuprinse în Nota de fundamentare nu sunt de natură să justifice adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Ca atare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu îndeplinește exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, fiind emisă în mod abuziv și discriminatoriu în paguba și împotriva intereselor justițiabilului.

7. Autorul excepției apreciază că, având în vedere faptul că ordonanța de urgență criticată „pretinde” că reglementează un serviciu public, caracterul acestui act normativ este de lege

ordinară, prin adoptarea sa fiind încălcate prevederile legii transparenței decizionale și legii privind responsabilitatea fiscal-bugetară, precum și obligația supunerii la dezbatere publică a actului normativ.

8. De asemenea, apreciază că reglementarea legală criticată aduce atingere și art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât, cu toate că aceste taxe instituite prin ordonanța criticată sunt justificate de o regândire a sistemului juridic românesc, destinația sumelor provenite din taxele judiciare de timbru nu este în totalitate către sistemul juridic, un procent de 30% revenind bugetului de stat. Ca atare, majorarea acestor impuneri motivată doar de necesitățile sistemului de justiție este aberantă, în condițiile în care se dorește impunerea unei taxe justițiabilului pentru îndeplinirea bugetului de stat.

9. Se arată, totodată, cu referire directă la art. 16 și art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, că justițiabilul nu mai poate beneficia de actul de justiție la care este îndreptățit din cauza taxelor și impozitelor camuflate în această taxă de timbru, al cărei quantum duce la crearea unui serviciu public prohibit justițiabilului de rând, fiindu-i îngădit astfel accesul liber la justiție. În acest sens, autorul excepției susține că, deși potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”, prin art. 16 din ordonanța de urgență criticată se impune plata unei taxe de timbru în contestarea unui act administrativ. Arată că un justițiabil nu poate fi obligat la plata unei taxe de timbru atunci când contestă un act emis abuziv de către o instituție, care este scutită de la plata taxelor de timbru în temeiul art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât această măsură contravine principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, obligativitatea plății taxei respective reprezentând o formă de discriminare în raport cu instituția respectivă, precum și o îngădire a dreptului privind accesul liber la justiție, prin impunerea unei taxe aberante cu scopul de a limita accesul la justiție.

10. **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu contravin dispozițiilor art. 115 alin. (4) și art. 16 alin. (1) din Constituție, prin acest act normativ legiuitorul reglementând taxa judiciară de timbru aferentă acțiunilor și cererilor introduse la instanțele judecătorești, precum și cererilor adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale. În ceea ce privește argumentele de neconstituționalitate invocate din perspectiva încălcării art. 115 alin. (4) din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că acestea nu pot fi reținute, urgența adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 fiind motivată de necesitatea înlăturării unui sistem de taxare neadecvat față de liniile trasate prin

regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă, cu consecințe negative pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului judiciar, dar și al transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru.

13. Cu privire la critica privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Avocatul Poporului arată că scutirea autorităților publice de plata taxelor judiciare de timbru este justificată, în mod obiectiv și rațional, de faptul că autoritățile respective sunt finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat.

14. De asemenea, apreciază că nu poate fi reținută nici susținerea privind încălcarea accesului liber la justiție și a justei așezări a sarcinilor fiscale, arată că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013.

18. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) care prevăd că „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 21 alin. (2), (3) și (4) care consacră accesul liber la justiție, art. 56 alin. (2) potrivit căruia „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale*” și art. 115 alin. (4) care prevăd că „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din prisma unor critici similare.

20. În prezenta cauză, Curtea reține că o primă critică de neconstituționalitate, de natură extrinsecă, constă în aceea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât în preambulul actului normativ criticat caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată.

21. În acest context, Curtea reține că în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 legiuitorul delegat a subliniat că modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil, impunea revizuirea urgentă a legislației și în materia taxelor judiciare de timbru, care trebuie să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru

dezvoltarea infrastructurii, pregătirea personalului din sistemul justiției etc.

22. S-a arătat, totodată, că neadoptarea urgentă a acestui act normativ ar fi condus la conservarea unui sistem de taxare neadaptat în raport cu întreaga evoluție în plan legislativ, cu liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă. În acest sens, orice întârziere în asanarea și sistematizarea legislației în materia taxelor de timbru ar fi condus la menținerea nepermisă a neconcordanțelor între prevederile legale în această materie cu prevederile noilor Coduri, prin perpetuarea acelor norme care trebuie expres abrogate, fiind perimate sau chiar în contradicție cu noul cadru normativ.

23. În aceeași ipoteză, a neadoptării urgente a actului normativ în discuție, legiuitorul delegat a susținut că ar fi fost menținute și aspectele care impiedică asupra transparenței aplicării actualelor norme, printre care lipsa criteriilor statistice pentru o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare actual. Totodată, consecințele negative pe planul transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru, dar și pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului, nu ar fi fost deloc neglijabile.

24. Întrucât aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată, Curtea apreciază că s-a impus adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, cu respectarea art. 115 alin. (4) din Constituția României, astfel încât critica de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

25. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (2), (3) și (4) și art. 56 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care a preluat, cu modificări și completări, cele statuate prin normele ce constituiau cadrul legal general în materia taxelor judiciare de timbru. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reiterează cele stabilite prin normele anterioare, statuând că acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești sunt supuse taxelor judiciare de timbru, iar în cazurile anume prevăzute de lege, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru.

26. În prezenta cauză, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate își argumentează critica cu privire la pretinsa discriminare creată între justițiabili și instituțiile statului prin faptul că instituțiile publice care beneficiază de scutire de la plata taxei de timbru sunt privilegiate față de cetățenii care au obligația achitării lor, pe de o parte, iar pe de altă parte, prin faptul că se încalcă dreptul cetățenilor de acces liber la justiție, ca urmare a obligativității de a plăti aceste taxe de timbru.

27. Referitor la critici similare, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că scutirea autorităților/instituțiilor publice de la plata taxelor judiciare de timbru este justificată, în mod obiectiv și rațional, de faptul că autoritățile respective sunt finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel încât ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 373 din 2 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 13 noiembrie 2003).

28. Cu privire la susținerea privind încălcarea dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție prin impunerea

unor taxe judiciare de timbru, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit, în cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007).

29. Curtea a reținut, totodată, că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014).

30. În ceea ce privește susținerea autorului excepției, în sensul că ar putea exista situații în care părțile să nu poată plăti taxele de timbru din cauza cuantumului excesiv al acestora și, în consecință, să nu se poată adresa justiției, Curtea reține că legiuitorul a instituit, prin prevederile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față

cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție.

31. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângerii sau limitări. Instanța europeană a statuat că „*dreptul la un tribunal*” nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, definitivă în 11 martie 2008, pronunțată în Cauza *Larco împotriva României*, Curtea Europeană a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Europeană a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei. Prin urmare, taxa este proporțională cu suma solicitată de reclamant.

32. Ca atare, având în vedere argumentele expuse mai sus, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru nu contravin normelor constituționale invocate de autorul excepției.

33. De altfel, Curtea reține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014, prin care Curtea a constatat că prevederile de lege criticate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 9.541/118/2013 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării Codului privind nivelurile de zgomot la bordul navelor, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.337(91) a Comitetului de siguranță maritimă din 30 noiembrie 2012

Având în vedere Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor (Codul de zgomot), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.337(91) a Comitetului de siguranță maritimă din 30 noiembrie 2012,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 pct. 20 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor, adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.337(91) a Comitetului de siguranță maritimă din 30 noiembrie 2012, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Iulian-Ghiocel Matache,
secretar de stat

București, 5 mai 2014.
Nr. 543.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.337(91) (adoptată la 30 noiembrie 2012)

Adoptarea Codului privind nivelurile de zgomot la bordul navelor

Comitetul de siguranță maritimă,

Amintind articolul 28 (b) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile comitetului, amintind, de asemenea, rezoluțiile A.343(IX) și A.468(XII) prin care Adunarea Organizației a adoptat Recomandarea privind metodele de măsurare a nivelurilor de zgomot în posturile de ascultare și, respectiv, Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor,

recunoscând necesitatea stabilirii limitelor obligatorii ale nivelului de zgomot în încăperile de mașini, compartimentele de comandă, atelierile de lucru, încăperile de locuit și alte încăperi de la bordul navelor, ținând seama de experiența acumulată în ceea ce privește controlul zgomotului și nivelurile admisibile de expunere odată cu adoptarea Rezoluției A.468(XII),

notând regula II-1/3-12 din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), așa cum a fost amendată (denumită în continuare *Convenția*), adoptată prin Rezoluția MSC.338(91), privind protecția împotriva zgomotului, notând, de asemenea, faptul că regula mai sus menționată II-1/3-12 prevede ca navele să fie construite astfel încât să se reducă zgomotul la bord și să se protejeze personalul împotriva zgomotului, conform Codului privind nivelurile de zgomot la bordul navelor (denumit în continuare *Cod*),

luând în considerare, la cea de-a nouăzeci și una sesiune a sa, recomandarea făcută la cea de-a cincizeci și șasea sesiune a sa de către Subcomitetul pentru proiectarea navelor și echipament,

1. adoptă Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor, al cărui text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;
2. invită guvernele contractante la Convenție să noteze că acest cod va intra în vigoare la 1 iulie 2014, odată cu intrarea în vigoare a regulii II-1/3-12 din Convenție;
3. solicită secretarului general să transmită tuturor guvernelor contractante la Convenție copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului codului, conținute în anexă;
4. solicită în plus secretarului general să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei tuturor membrilor Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

C O D U L

privind nivelurile de zgomot la bordul navelor

INTRODUCERE

CAPITOLUL 1 — GENERALITĂȚI

- 1.1 Domeniu de aplicare
- 1.2 Scop
- 1.3 Aplicare
- 1.4 Definiții

CAPITOLUL 2 — ECHIPAMENTUL DE MĂSURARE

- 2.1 Specificațiile echipamentului
- 2.2 Utilizarea echipamentului

CAPITOLUL 3 — MĂSURARE

- 3.1 Generalități
- 3.2 Cerințe pentru personal
- 3.3 Cerințe de operare la probele de mare
- 3.4 Cerințe de operare a navei în port
- 3.5 Condiții de mediu
- 3.6 Proceduri de măsurare
- 3.7 Determinarea expunerii la zgomot
- 3.8 Calibrare
- 3.9 Incertitudini de măsurare
- 3.10 Puncte de măsurare
- 3.11 Măsurători în încăperile de mașini
- 3.12 Măsurători în încăperile de navigație
- 3.13 Măsurători în încăperile de locuit
- 3.14 Măsurători în încăperile nelocuite în mod normal

CAPITOLUL 4 — NIVELURI ALE PRESIUNII ACUSTICE MAXIME ACCEPTABILE

- 4.1 Generalități
- 4.2 Limite ale nivelului de zgomot
- 4.3 Raport de inspecție privind măsurarea zgomotului

CAPITOLUL 5 — LIMITE PRIVIND EXPUNEREA LA ZGOMOT

- 5.1 Generalități
- 5.2 Conservarea auzului și utilizarea protecțiilor auditive
- 5.3 Limite de expunere a navigatorilor la niveluri ridicate de zgomot
- 5.4 Limita nivelului de zgomot echivalent continuu pe o perioadă de timp de 24 ore
- 5.5 Program de conservare a auzului

CAPITOLUL 6 — IZOLAREA ACUSTICĂ ÎNTRE ÎNCĂPERILE DE LOCUIT

- 6.1 Generalități
- 6.2 Indicele de izolare acustică
- 6.3 Montarea materialelor

CAPITOLUL 7 — PROTECȚIA AUDITIVĂ ȘI INFORMAȚII DE AVERTIZARE

- 7.1 Generalități
- 7.2 Cerințe pentru protecțiile auditive
- 7.3 Selectarea și utilizarea protecțiilor auditive
- 7.4 Indicatoare de avertizare

- APENDICE 1 MODEL DE RAPORT DE INSPECȚIE PRIVIND MĂSURAREA ZGOMOTULUI
- APENDICE 2 RECOMANDARE PRIVIND INCLUDEREA SURSELOR DE ZGOMOT ÎN SISTEMELE DE MANAGEMENT AL SIGURANȚEI
- APENDICE 3 METODE RECOMANDATE PENTRU ATENUAREA ZGOMOTULUI
- APENDICE 4 PROCEDURA SIMPLIFICATĂ PENTRU DETERMINAREA EXPUNERII LA ZGOMOT

Introducere

1 Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor (denumit în continuare *Codul*) a fost elaborat în scopul asigurării standardelor internaționale pentru protecția împotriva zgomotului, reglementat prin regula II-1/3-12 din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), așa cum a fost amendată. Deși Codul este considerat, în mod legal, ca un instrument obligatoriu în temeiul Convenției SOLAS, anumite prevederi din Cod au totuși un caracter de recomandare sau un caracter informativ (a se vedea paragraful 1.1.3).

2 Prezentele reguli, recomandări și note au scopul de a asigura administrațiilor instrumentele pentru promovarea mediilor, care salvează auzul la bordul navelor. Totuși, aceasta este o temă dinamică, care se ocupă de mediile umane și tehnice în care

acestea interacționează. De la caz la caz, regulile și recomandările vor evolua, în mod necesar, ca urmare a progresului diferitelor tehnologii, precum și a regulilor practice de management al siguranței. Din acest motiv, administrațiile sunt încurajate să transfere experiența și informațiile primite de la organizațiile recunoscute, operatorii de nave și proiectanții de echipament în scopul îmbunătățirii acestui cod.

3 Codul a fost elaborat ținând seama de navele convenționale de pasageri și de marfă. În timp ce anumite tipuri și dimensiuni de nave au fost scutite de aplicarea sa, se recunoaște faptul că punerea sa în aplicare la navele care diferă în mod semnificativ de tipurile convenționale de nave referitor la proiectare sau operațiuni ar putea necesita o analiză specială.

4 Organizația a adoptat o recomandare cu privire la metodele de măsurare a nivelurilor de zgomot în posturile de ascultare [Rezoluția A.343(IX)], pe care acest cod nu intenționează să o înlocuiască. Această recomandare se referă la interferența dintre zgomotul de la bordul navei și recepția corespunzătoare a semnalelor sonore externe de navigație și, deși metodele de măsurare a nivelurilor de zgomot în conformitate cu prevederile Recomandării și Codului diferă, aceste documente vor fi considerate compatibile deoarece prezentul cod analizează, în primul rând, efectul zgomotului asupra sănătății și confortului. Va fi necesar să se acorde atenție existenței compatibilității între cerințele generale și cerințele privind percepția auditivă a semnalelor de navigație.

CAPITOLUL 1

Generalități

1.1 Domeniu de aplicare

1.1.1 Codul are ca scop asigurarea standardelor pentru prevenirea apariției nivelurilor potențial periculoase de zgomot la bordul navelor și pentru furnizarea standardelor privind un mediu acceptabil pentru navigatori. Aceste standarde au fost elaborate pentru navele de pasageri și navele de marfă. Întrucât unele mărimi de nave și anumite tipuri de servicii de nave au fost scutite de aceste cerințe, se recunoaște faptul că punerea completă în aplicare a Codului la navele care diferă în mod semnificativ de navele convenționale va necesita o analiză specială. Codul este destinat să servească drept bază pentru un standard de proiectare, care aplicat în mod corespunzător pe baza concluziilor satisfăcătoare de la probele pe mare, are ca rezultat emiterea unui raport de inspecție cu privire la zgomot. Conformitatea permanentă cu planul operațional se bazează pe ipoteza că echipajul va fi instruit cu privire la principiile de protecție personală și de menținere a măsurilor de atenuare. Acestea s-ar putea impune în baza proceselor și practicilor dinamice puse în aplicare conform capitolului IX din Convenția SOLAS.

1.1.2 Cerințele și recomandările sunt pentru:

- .1 măsurători ale nivelurilor și expunerilor la zgomot;
- .2 protejarea navigatorilor împotriva riscului de pierdere a auzului din cauza zgomotului în condițiile când nu este posibil să se limiteze zgomotul la un nivel care nu este potențial periculos;
- .3 limitele privind nivelurile de zgomot maxime acceptabile pentru toate spațiile în care navigatorii au în mod normal acces; și
- .4 verificarea izolației acustice între încăperile de locuit.

1.1.3 Deși acest cod este considerat din punct de vedere legal ca un instrument obligatoriu în temeiul Convenției SOLAS, următoarele prevederi ale prezentului cod au un caracter de recomandare, sunt opționale sau informative:

- paragrafele 1.3.2 și 1.3.3;
- paragrafele 3.4.2 și 3.4.3;
- capitolul 5;
- secțiunea 6.3;
- secțiunea 7.3;
- apendicele 2;
- apendicele 3;
- apendicele 4.

1.2 Scop

Scopul Codului este acela de a limita nivelurile de zgomot și de a reduce expunerea navigatorilor la zgomot pentru ca:

- .1 să se asigure condiții de muncă în siguranță, având în vedere necesitatea comunicării verbale și auzirii alarmelor acustice, precum și necesitatea unui mediu în care deciziile raționale să poată fi executate în posturile de comandă, în încăperile de navigație și pentru echipament radio și în încăperile de mașini cu personal de cart;
- .2 să se protejeze navigatorii de nivelurile excesive de zgomot, care pot duce la pierderea auzului din cauza zgomotului; și
- .3 să se asigure navigatorului un grad acceptabil de confort în încăperile de odihnă și recreere și în alte spații și, de asemenea, să se asigure condițiile pentru recuperare ca urmare a efectelor expunerii la niveluri ridicate de zgomot.

1.3 Aplicare

1.3.1 Codul se aplică navelor noi cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 1.600.

1.3.2 Prevederile specifice referitoare la nivelurile potențial periculoase de zgomot, la atenuarea zgomotului și la echipamentul individual de protecție, conform Codului, pot fi aplicate navelor existente cu tonajul brut egal sau mai mare de 1600, în măsura în care este rezonabil și practic, după cum consideră Administrația.

1.3.3 Codul poate fi aplicat navelor noi cu un tonaj brut mai mic de 1.600, în măsura în care este rezonabil și practic, după cum consideră Administrația.

1.3.4 Codul nu se aplică:

- .1 ambarcațiunilor cu sustentație dinamică;
- .2 ambarcațiunilor de mare viteză;
- .3 navelor de pescuit;

- .4 navelor de montat țevi;
- .5 macaralelor plutitoare;
- .6 unităților mobile de foraj marin;
- .7 iahturilor de agrement care nu sunt destinate activităților comerciale;
- .8 navelor de război și navelor de transportat trupe;
- .9 navelor care nu sunt propulsate prin mijloace mecanice;
- .10 sonetelor; și
- .11 dragelor.

1.3.5 Codul se aplică navelor aflate în port sau pe mare care au navigatori la bord.

1.3.6 Derogări de la anumite cerințe pot fi acordate în condiții speciale de către Administrație, dacă se demonstrează cu documente că respectarea conformității nu este posibilă, în pofida luării măsurilor tehnice corespunzătoare și rezonabile de reducere a zgomotului. O astfel de derogare nu va include cabinetele decât în cazuri excepționale. Dacă derogarea este acordată, trebuie să se asigure că îndeplinirea obiectivului acestui cod s-a realizat și că limitele expunerii la zgomot trebuie să fie considerate în conformitate cu capitolul 5.

1.3.7 În cazul navelor proiectate și utilizate pentru voiajuri scurte sau pentru alte servicii care necesită perioade scurte de exploatare, după cum consideră Administrația, paragrafele 4.2.3 și 4.2.4 pot fi aplicate numai atunci când nava este în port, cu condiția ca perioadele cu astfel de condiții să fie suficiente pentru odihna și recreerea navigatorilor.

1.3.8 Codul nu este destinat să se aplice cabinelor pentru pasageri și altor încăperi pentru pasageri, cu excepția cazului în care acestea sunt încăperi de lucru și sunt indicate de prevederile Codului.

1.3.9 În cazul reparațiilor, modificărilor și transformărilor de importanță majoră și al echipării navelor existente, trebuie să se asigure că zonele în care au fost făcute schimbări îndeplinesc cerințele prezentului cod pentru nave noi, în măsura în care Administrația consideră că este rezonabil și practic.

1.3.10 Codul se referă numai la surse de zgomot provenit de pe navă, cum ar fi zgomotul de la mașini și motoare de propulsie, dar nu include zgomotul produs de vânt/valuri/gheață, alarme, sistemele de comunicare cu publicul etc.

1.4 Definiții

În scopul aplicării Codului se utilizează următoarele definiții. Definiții suplimentare sunt date în alte secțiuni ale Codului.

1.4.1 *Încăperi de locuit*: cabine, birouri ale navei (pentru managementul afacerilor navei), spitale, săli de mese, spații de recreere (cum ar fi saloane, camere pentru fumători, cinematografe, săli de sport, biblioteci și săli de jocuri și de agrement) și spații de agrement în aer liber utilizate de către navigatori.

1.4.2 *Indice aparent ponderat de reducere acustică, R'_w* : o valoare numerică singulară exprimată în decibeli (dB), care descrie gradul de eficiență generală de izolare acustică *in situ* a pereților, ușilor sau planșeelor (a se vedea standardul ISO 717-1: 1996, așa cum a fost amendat prin 1: 2006).

1.4.3 *Nivel acustic echivalent continuu ponderat A, $L_{Aeq}(T)$* : nivel de presiune acustică ponderat A al unui sunet staționar continuu care, într-un interval dat de timp de măsurare T, are aceeași presiune acustică medie pătratică ca a unui sunet considerat ce variază în timp. Acesta este exprimat în decibeli A [dB (A)] și se calculează cu următoarea formulă:

$$L_{Aeq,T} = 10 \log \frac{1}{T} \int_0^T \frac{p_a(t)^2}{p_0^2} dt,$$

unde: T = timpul de măsurare;

$p_a(t)$ = presiunea acustică instantanee ponderată A;

$p_0 = 20 \mu Pa$ (nivel de referință al presiunii acustice).

1.4.4 *Nivel de presiune acustică sau nivel de zgomot ponderat A*: cantitate măsurată de un sonometru în care răspunsul în frecvență este ponderat conform curbei de ponderare A (a se vedea standardul 61672-1 din publicația IEC).

1.4.5 *Nivel acustic echivalent continuu ponderat C, $L_{Ceq}(T)$* : nivelul de presiune acustică ponderat C al unui sunet staționar continuu care, într-un interval dat de timp de măsurare T, are aceeași presiune acustică medie pătratică ca a unui sunet considerat ce variază în timp. Acesta este exprimat în decibeli C [dB (A)] și se calculează cu următoarea formulă:

$$L_{Ceq,T} = 10 \log \frac{1}{T} \int_0^T \frac{p_c(t)^2}{p_0^2} dt,$$

unde: T = timpul de măsurare;

$p_c(t)$ = presiunea acustică instantanee ponderată C;

$p_0 = 20 \mu Pa$ (nivel de referință al presiunii acustice).

1.4.6 *Nivel acustic de vârf ponderat C, L_{Cpeak}* : nivelul de presiune acustică instantanee maximă. Aceasta este exprimată în decibeli C [dB (C)] și se calculează cu următoarea formulă:

$$L_{Cpeak} = 10 \log \frac{p_{peak}^2}{p_0^2},$$

unde: p_{peak} = presiunea acustică instantanee maximă ponderată C;

$p_0 = 20 \mu Pa$ (nivel de referință al presiunii acustice).

1.4.7 *Nivel de presiune acustică sau nivel de zgomot ponderat C*: cantitatea măsurată de un sonometru în care răspunsul în frecvență este ponderat conform curbei de ponderare C (a se vedea standardul 61672-1 din publicația IEC).

1.4.8 *Spații cu echipaj permanent*: spațiile în care prezența continuă sau prelungită a navigatorilor este necesară pentru perioade normale de funcționare.

1.4.9 *Barjă macara*: o navă echipată cu macarale instalate permanent, care sunt destinate în principal pentru efectuarea operațiunilor de ridicare.

1.4.10 *Nivelul de expunere zilnică la zgomot ($L_{ex,24h}$)*: reprezintă nivelul echivalent de expunere la zgomot pentru o perioadă de timp de 24 de ore.

$$L_{ex,24h} = L_{Aeq,T} + 10 \log (T/T_0),$$

unde: T este durata efectivă la bord;

T_0 este durata de referință de 24 h.

Nivelul total de presiune acustică echivalent continuu ponderat A ($L_{Aeq,T}$) trebuie să fie calculat prin utilizarea diferitelor niveluri de zgomot (L_{Aeq,T_i}) și perioadele de timp asociate, cu următoarea formulă:

$$L_{Aeq,T} = 10 \log \left[\frac{1}{T} \sum_{i=1}^n (T_i \times 10^{0.1 L_{Aeq,T_i}}) \right],$$

unde: L_{Aeq,T_i} este nivelul de presiune acustică echivalent continuu ponderat A, exprimat în decibeli, mediat pe intervalul T_i

$$T = \sum_{i=1}^n T_i$$

$L_{ex,24h} = L_{Aeq,24h}$ atunci când la bord sunt navigatorii pe o perioadă de timp de 24 de ore.

1.4.11 *Dragă*: o navă care efectuează operațiuni de extragere a sedimentelor de pe fundul apei și care are instalat permanent la bord echipamentul de excavare.

1.4.12 *Posturile de serviciu*: acele încăperi în care se află echipamentul principal de navigație, echipamentul radio al navei sau sursa de energie de avarie sau acele încăperi în care se află centralizat echipamentul de monitorizare sau control al incendiului și, de asemenea, acele încăperi folosite pentru bucătării, oficii principale, magazine de provizii (cu excepția oficiilor izolate și a dulapurilor de serviciu), încăperi pentru poștă și încăperi de valori, ateliere, altele decât acelea care fac parte din încăperile de mașini și alte încăperi similare.

1.4.13 *Nave cu sustentație dinamică*: o navă care este operabilă pe apă sau deasupra apei și care are caracteristici diferite de acelea ale navelor convenționale de deplasament. În cadrul acestei definiții generale, o navă care prezintă una dintre următoarele caracteristici de mai jos este considerată a fi o navă cu sustentație dinamică:

- .1 greutatea sau o parte semnificativă a sa este echilibrată printr-un mod de operare bazat pe alte forțe decât forțele hidrostactice;
- .2 nava este aptă să opereze la viteze astfel încât funcția $v\sqrt{gL}$ este egală sau mai mare de 0,9, unde v este viteza maximă, L este lungimea la linia de plutire și g este accelerația datorită gravitației, toate aceste mărimi fiind exprimate în unități compatibile.

1.4.14 *Navă existentă*: o navă care nu este o navă nouă.

1.4.15 *Navă de pescuit*: o navă care este utilizată în scopuri comerciale pentru prinderea peștelui, balenelor, focilor, morselor și a altor resurse vii ale mării.

1.4.16 *Pierdere a auzului*: pierderea auzului se evaluează în raport cu un prag auditiv de referință definit în mod convențional în standardul ISO 389-1 (1998). Pierdere auzului corespunde diferenței dintre pragul auditiv al subiectului examinat și pragul auditiv de referință.

1.4.17 *Protecție auditivă*: un dispozitiv purtat pentru a reduce nivelul de zgomot care ajunge la urechi. Căștile antizgomot pasive împiedică ajungerea zgomotului în urechi. Căștile antizgomot active generează un semnal care anulează zgomotul ambiental din căști.

1.4.18 *Sonometru integrator*: un sonometru conceput sau adaptat pentru a măsura nivelul mediei pătratice în timp a presiunii acustice ponderate A și C.

1.4.19 *Încăperi de mașini*: orice încăpere care conține mașini cu abur sau motoare cu combustie internă, pompe, compresoare de aer, căldări, recipiente de combustibil lichid, mașini electrice importante, stații de alimentare cu ulei, propulsoare, instalații frigorifice, instalații de stabilizare, mașina cârmei, instalații de ventilație și aer condiționat etc. și accesul la aceste încăperi.

1.4.20 *Unitate mobilă de foraj în larg*: o navă care poate fi angajată în efectuarea operațiunilor de foraj pentru explorarea sau exploatarea resurselor subsolului marin, cum ar fi hidrocarburi lichide sau gaze, sulf ori sare.

1.4.21 *Aripile punții de navigație*: acele părți ale punții de navigație a navei care se extind spre bordurile navei.

1.4.22 *Navă nouă*: navă pentru care se aplică acest cod, în conformitate cu regula II-1/3-12.1 din Convenția SOLAS.

1.4.23 *Zgomot*: în sensul Codului, orice sunet care poate duce la slăbirea auzului, care poate fi dăunător pentru sănătate sau care poate fi periculos ori supărător în alte privințe.

1.4.24 *Pierdere auzului din cauza zgomotului*: o pierdere de auz care își are originea în celulele nervoase din interiorul melcului urechii ca urmare a efectelor zgomotului.

1.4.25 *Nivel de zgomot*: a se vedea nivelul de presiune acustică ponderat A (1.4.4).

1.4.26 *Expuneri ocazionale*: acele expuneri care de obicei au loc o dată pe săptămână sau cu o frecvență mai mică.

1.4.27 *Sonetă*: o navă care efectuează operațiuni pentru a instala piloni pe fundul mării.

1.4.28 *Navă pentru montare conducte*: o navă care este în mod special construită pentru montarea conductelor submarine sau utilizată în cadrul acestor operațiuni.

1.4.29 *Condiții de port*: condiții în care toate mașinile necesare numai pentru propulsie sunt oprite.

1.4.30 *Niveluri de zgomot potențial periculoase*: acele niveluri la care și de la care persoanele expuse la ele fără protecție riscă să își piardă auzul din cauza zgomotului.

1.4.31 *Reparații, modificări și transformări de importanță majoră* înseamnă o transformare a unei nave care modifică substanțial dimensiunile, capacitatea de transport sau puterea mașinilor, care schimbă tipul de navă, care modifică nava în alte privințe astfel încât, dacă ar fi fost o navă nouă, ar fi devenit obiectul prevederilor relevante.

1.4.32 *Sunet*: energia care este transmisă prin unde de presiune în aer sau în alte materiale și este cauza obiectivă a senzației auditive.

1.4.33 *Nivel de presiune acustică L_p sau SPL*: nivel de presiune acustică, exprimat în decibeli (dB), al unui sunet sau zgomot, care se calculează cu următoarea formulă:

$$L_p = 10 \log \frac{p^2}{p_0^2},$$

unde: p = presiunea acustică, exprimată în Pascali;

$p_0 = 20 \mu\text{a}$ (nivel de referință al presiunii acustice).

1.4.34 *Voiajuri de scurtă durată*: voiajuri în care nava se află, în general, în marș, pe rute cu durate suficient de mari pentru ca navigatorii să aibă nevoie de somn sau de durate mari de repaus după serviciu.

1.4.35 *Indice ponderat de reducere acustică, R_w* : o valoare numerică unică, exprimată în decibeli (dB), care descrie performanța generală de izolare fonică (în laborator) a pereților, ușilor sau pardoselilor (a se vedea standardul ISO 717-1: 1997, așa cum a fost modificat prin 1: 2006).

CAPITOLUL 2

Echipment de măsurare

2.1 Specificațiile echipamentului

2.1.1 *Sonometre*

Măsurarea nivelurilor de presiune acustică se efectuează utilizând un sonometru integrator de precizie, care este conform cerințelor din acest capitol. Astfel de sonometre trebuie să fie fabricate conform normelor pentru tipul/clasa 1 prevăzute în standardul 61672-1 (2002-05)¹ din publicația IEC, după caz, sau conform unui standard echivalent considerat acceptabil de către Administrație².

2.1.2 *Filtre de octavă*

Atunci când este utilizat singur sau în combinație cu un sonometru, după caz, un filtru de octavă trebuie să fie conform cu standardul 61260 (1995)³ din publicația IEC sau un standard echivalent considerat acceptabil de către Administrație.

2.2 Utilizarea echipamentului

2.2.1 *Calibrarea*

Calibratoarele acustice trebuie să respecte standardul 60942 (2003-01) din publicația IEC și trebuie să fie aprobate de către producătorul sonometrului utilizat.

2.2.2 *Verificarea sonometrului și a calibratorului*

Calibratorul și sonometrul vor fi verificate cel puțin o dată la 2 ani de către un laborator național standard sau un laborator competent acreditat în conformitate cu standardul ISO 17025 (2005), așa cum a fost modificat prin rectificarea 1: 2006.

2.2.3 *Ecranul microfonului pentru protecția împotriva vântului*

Microfonul trebuie să fie protejat împotriva vântului de un ecran atunci când se efectuează citiri ale măsurătorilor în exterior, de exemplu pe aripile pasarelei de navigație sau pe punte și sub punte în cazul în care există curenți semnificativi de aer. Ecranul de protecție împotriva vântului nu trebuie să afecteze nivelul de măsurare a sunetelor similare cu mai mult de 0,5 dB (A) în condițiile în care „nu există vânt”.

CAPITOLUL 3

Măsurare

3.1 Generalități

3.1.1 La finalizarea construcției navei sau cât mai curând posibil după aceea, măsurarea nivelurilor de zgomot în toate spațiile specificate în capitolul 4 trebuie să fie efectuată în condițiile de operare specificate în secțiunile 3.3 și 3.4 și trebuie să se înregistreze în mod corespunzător, așa cum s-a prevăzut în secțiunea 4.3.

3.1.2 Măsurătorile nivelului acustic echivalent continuu ponderat A, $L_{Aeq}(T)$ trebuie să fie făcute cu scopul asigurării conformității cu prevederile capitolului 4.

3.1.3 Măsurătorile nivelului acustic echivalent continuu ponderat C, $L_{Ceq}(T)$ și nivelului acustic de vârf ponderat C, L_{Cpeak} trebuie să se facă în spații în care $L_{Aeq}(T)$ este mai mare de 85 dB (A) cu scopul de a determina protecția auditivă corespunzătoare conform metodei HML (a se vedea capitolul 7 și apendicele 2).

¹ Recomandări pentru sonometre.

² Sonometrele de tip/clasă 1, fabricate conform standardului 651/804 din publicația IEC, pot fi utilizate până la 1 iulie 2016.

³ Filtre de bandă de octavă și de fracțiuni de bandă de octavă.

3.2 Cerințe pentru personal

3.2.1 Pentru a asigura o calitate acceptabilă și comparabilă a rezultatelor și rapoartelor privind măsurătorile, institutele sau experții care efectuează măsurători trebuie să facă dovada competenței lor referitor la măsurătorile de zgomot.

3.2.2 Persoana care efectuează măsurătorile trebuie să aibă⁴:

- .1 cunoștințe cu privire la măsurarea zgomotului și a nivelului acustic, precum și la utilizarea echipamentelor;
- .2 instruire cu privire la procedurile specificate în prezentul cod.

3.3 Cerințe de operare la probele de mare

3.3.1 Măsurătorile trebuie să fie făcute cu nava în stare încărcată sau în stare de balast. Cursul navei trebuie să fie cât mai drept posibil. Condițiile reale din timpul măsurătorilor trebuie să fie înregistrate în raportul de inspecție.

3.3.2 Măsurătorile de zgomot trebuie să fie făcute la viteza normală de exploatare și, dacă nu se specifică altfel în prevederile de mai jos, la nu mai puțin de 80% din puterea maximă continuă (MCR). Propulsorul cu pas reglabil și elicea Voith—Schneider, dacă există, trebuie să fie în poziția normală de navigație pe mare. Pentru tipuri speciale de nave și pentru nave cu configurație specială privind propulsia și puterea, cum ar fi sistemele diesel-electrice, Administrația poate ca, în colaborare cu șantierul naval și armatorii, să ia în considerare parametrii de proiectare sau parametri reali de operare ai navei atunci când se aplică cerințele de la paragrafele 3.3.1 și 3.3.2.

3.3.3 Toate mașinile, instrumentele de navigație, echipamentele radio și echipamentele radar etc. aflate în mod normal în funcțiune în condiții normale de navigație și la niveluri corespunzătoare de zgomot, inclusiv în condiții de reglaj silențios, trebuie să funcționeze pe toată perioada de măsurare. Cu toate acestea, în perioada luării acestor măsurători nu va avea loc nici emiterea semnalelor intense de ceață, nici efectuarea de operațiuni cu elicopterul.

3.3.4 Măsurătorile în încăperile care conțin diesel-generatorele de urgență, pompele de incendiu sau alte echipamente de urgență care ar putea fi utilizate în mod normal numai în caz de urgență sau pentru încercări trebuie să fie efectuate atunci când echipamentul este în funcțiune. Măsurătorile nu sunt destinate pentru determinarea conformității cu limitele maxime ale nivelurilor de zgomot, ci sunt o referință la protecția personală a navigatorilor care desfășoară activități de întreținere, reparații și încercări în aceste încăperi.

3.3.5 Echipamentul de ventilație mecanică, de încălzire și de aer condiționat trebuie să funcționeze în condiții normale, ținând cont de faptul că capacitatea lor trebuie să fie în conformitate cu condițiile de proiectare.

3.3.6 În general ușile și ferestrele trebuie să fie închise.

3.3.7 Încăperile trebuie să fie dotate cu toate echipamentele necesare. Măsurătorile pot fi efectuate în spații fără mobilierul ușor, dar nu se permite absența acestuia din spațiile respective. Ulterior pot fi făcute reverificări sau reexaminări, cu includerea mobilierului ușor.

3.3.8 Navele echipate cu propulsor prova, stabilizatori etc. pot fi supuse unor niveluri ridicate de zgomot, atunci când aceste echipamente sunt în funcțiune. Pentru propulsoare, măsurătorile trebuie efectuate la 40% din puterea propulsorului și viteza navei trebuie să fie adecvată pentru funcționarea propulsorului. Măsurătorile trebuie să fie efectuate în pozițiile din jurul acestor echipamente atunci când sunt în funcțiune și în încăperile de locuit adiacente, precum și la posturile de serviciu. Dacă aceste echipamente sunt destinate pentru funcționare continuă, de exemplu stabilizatorii, măsurătorile trebuie să se efectueze pentru asigurarea conformității cu prevederile capitolului 4. Dacă aceste sisteme sunt destinate doar pentru uz temporar scurt, de exemplu, în timpul manevrelor portuare, măsurătorile sunt relevante doar pentru asigurarea conformității cu capitolul 5 privind expunerea la zgomot.

3.3.9 În cazul navelor cu poziționare dinamică (DP), care sunt destinate utilizării în condiții normale de lucru, măsurători suplimentare de zgomot în cadrul modului de funcționare DP trebuie să se efectueze în posturile de comandă, posturile de lucru, precum și în încăperile de locuit, pentru a se asigura că limitele maxime ale nivelului de zgomot în aceste încăperi nu sunt depășite. Administrația, societățile de clasificare, șantierele navale și proiectanții DP, după caz, trebuie să convină asupra unui proces care să simuleze operarea sistemului de împingere DP în condiții în care menținerea aproximativă pe poziție necesită 40% din puterea maximă de împingere sau mai mult în condițiile nominale de mediu în care nava este exploatată.

3.4 Cerințe de operare a navei în port

3.4.1 Măsurătorile specificate la paragrafele 3.4.2, 3.4.3 și 3.4.4 se referă la nava aflată în condiții de port.

3.4.2 În cazul în care zgomotul provenit de la echipamentele de manipulare a mărfurilor de la bordul navei atinge niveluri maxime în posturile de serviciu și în încăperile de locuit afectate de funcționarea acestora trebuie să fie efectuate măsurători. Zgomotul provenit din surse externe navei trebuie să fie neglijat, așa cum s-a indicat la paragraful 3.5.3.

3.4.3 În cazul în care nava este destinată transportului de vehicule și zgomotul în timpul încărcării și descărcării provine de la vehicule, nivelul de zgomot în încăperile de marfă și durata expunerii trebuie să fie luate în considerare în conformitate cu prevederile capitolului 5. Aceste niveluri de zgomot provenite de la vehicule pot fi estimate, în mod teoretic, de către șantierul naval și armatorii în cooperare cu Administrația.

3.4.4 Măsurătorile trebuie să fie efectuate în încăperile de mașini conținând mașini care operează în condiții de port dacă prevederile paragrafului 5.3.5 în ceea ce privește protecția auzului sunt respectate în locul prevederilor paragrafului 4.2.1 în timpul efectuării întreținerii, reviziei sau în condiții similare de port.

3.5 Condiții de mediu

3.5.1 Citirile obținute ca urmare a efectuării măsurătorilor pot fi afectate dacă adâncimea apei este mai mică decât de 5 ori pescajul sau dacă există suprafețe mari reflectorizante în apropierea navei. Ca urmare, aceste condiții trebuie să fie menționate în raportul de inspecție privind măsurarea zgomotului.

3.5.2 Condițiile meteorologice, cum ar fi vântul și ploaia, precum și starea mării trebuie să fie astfel încât să nu influențeze măsurătorile. Vântul nu trebuie să depășească forța 4 și înălțimea valurilor nu trebuie să depășească 1 m. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie să se indice condițiile reale în care au fost efectuate măsurătorile.

⁴ Instituțiile de măsurători care dispun de un sistem de management al calității conform ISO 17020/25 sunt considerate a îndeplini aceste cerințe.

3.5.3 Trebuie să se verifice dacă zgomotul provenit din surse acustice externe de zgomot, cum ar fi de la oameni, de la activități de divertisment, de la construcții și reparații, nu influențează cumva nivelul de zgomot de la bordul navei în locurile în care sunt efectuate măsurătorile. Dacă este necesar, valorile măsurate pot fi corectate pentru zgomotul de fond continuu, în conformitate cu principiul de însumare a energiei.

3.6 Proceduri de măsurare

3.6.1 În timpul măsurării nivelului de zgomot, în încăperea în cauză trebuie să fie prezenți doar navigatorii necesari pentru operarea navei și persoanele care efectuează măsurătorile.

3.6.2 Citirile măsurătorilor privind nivelul presiunii acustice, exprimate în decibeli, trebuie să fie efectuate folosind un filtru de ponderare A [dB (A)] și de ponderare C [dB (C)] și, dacă este necesar, de asemenea, în benzi de octavă de la 31,5 la 8000 Hz.

3.6.3 Citirile măsurătorilor privind nivelul de zgomot trebuie să fie efectuate cu sonometru integrator de nivel al zgomotului utilizând media spațială (așa cum s-a descris la paragraful 3.13.1) și pe o perioadă de timp până când citirile sunt stabile sau de cel puțin 15 s, pentru a reprezenta valoarea medie a variațiilor datorate operării neregulate sau variațiilor câmpului acustic. Citirile măsurătorilor trebuie să fie efectuate numai la cel mai apropiat decibel. În cazul în care prima zecimală a citirii în dB este 5 sau mai mare, citirea se face la cel mai apropiat număr întreg mai mare.

3.7 Determinarea expunerii la zgomot

În plus față de măsurătorile continue ale nivelului de zgomot, nivelul de expunere la zgomot al navigatorilor (a se vedea capitolul 5) trebuie să fie determinat conform standardului ISO 9612: 2009. O procedură simplificată bazată pe standardul ISO 9612 și un loc de muncă legat de expunerea la zgomot sunt prevăzute în apendicele 4.

3.8 Calibrare

Sonometrul trebuie să fie calibrat cu calibratorul menționat la paragraful 2.2.1, înainte și după efectuarea măsurătorilor.

3.9 Incertitudini de măsurare

Incertitudinea măsurătorilor la bordul navelor depinde de mai mulți factori, de exemplu, de tehnicile de măsurare și de condițiile de mediu. Măsurătorile efectuate în conformitate cu acest cod, cu câteva excepții, au ca rezultat, în reproductibilitate, deviația standard a nivelului echivalent continuu ponderat A de presiune acustică, egală sau mai mică de 1,5 dB.

3.10 Puncte de măsurare

3.10.1 Locuri de măsurare

În cazul în care nu se prevede altfel, microfonul utilizat la efectuarea măsurătorilor trebuie să se situeze la o înălțime față de punte cuprinsă între 1,2 m (persoană în poziție șezând) și 1,6 m (persoană în poziție stând în picioare). Distanța dintre două locuri de măsurare trebuie să fie de cel puțin 2 m, iar în încăperile mari, care nu conțin mașini, măsurătorile trebuie să fie efectuate la intervale nu mai mari de 10 m în toată încăperea, inclusiv locurile cu nivel maxim de zgomot. În niciun caz nu trebuie să se efectueze măsurători mai aproape de 0,5 m față de pereții unei încăperi. Microfoanele trebuie să fie amplasate în locurile indicate în paragraful 3.10.3 și secțiunile 3.11—3.14. Măsurătorile trebuie să fie efectuate în locurile în care lucrează personalul, inclusiv în posturile de comunicare.

3.10.2 Posturi de serviciu

Nivelul de zgomot trebuie să fie măsurat în toate locurile în care se desfășoară activități. Măsurători suplimentare trebuie să se efectueze în încăperile care conțin posturi de serviciu dacă se consideră că variațiile nivelului de zgomot apar în imediata apropiere a posturilor de serviciu.

3.10.3 Orificii de admisie și de evacuare

La măsurarea nivelului de zgomot, microfonul nu trebuie, acolo unde este posibil, să fie amplasat în interiorul unghiului de 30° în raport cu direcția curentului de gaz și nici la o distanță mai mică de 1 m în raport cu marginea orificiului de admisie sau de evacuare al motoarelor, instalațiilor de ventilație, de aer condiționat și de răcire și cât mai departe posibil de suprafețele reflectante.

3.11 Măsurători în încăperile de mașini

3.11.1 Măsurătorile trebuie să fie efectuate în principalele posturi de lucru și de comandă ale navigatorilor din încăperile de mașini și în compartimentele de comandă adiacente, dacă este cazul, o atenție deosebită fiind acordată posturilor de telefon și locurilor unde comunicarea orală și auzirea semnalelor sonore sunt importante.

3.11.2 În mod normal, măsurătorile nu se vor efectua la mai puțin de 1 m față de mașinile în stare de funcționare sau față de punți, pereți sau alte suprafețe mari sau față de prize de aer. În cazul în care acest lucru nu este posibil, măsurătoarea trebuie să fie efectuată într-un loc situat la jumătatea distanței dintre mașină și suprafața reflectantă adiacentă.

3.11.3 Măsurătorile zgomotului produs de mașinile care constituie o sursă de sunet trebuie să fie efectuate la distanța de 1 m față de aceste mașini. Măsurarea trebuie să se facă la o înălțime cuprinsă între 1,2 m și 1,6 m deasupra punții, platformei sau căii de evacuare, după cum urmează:

- .1 la o distanță de 1 m față de toate sursele de sunet și la intervale nu mai mari de 3 m în jurul acestor surse, cum ar fi:
  - turbine sau motoare principale de la fiecare nivel;
  - reductoare principale;
  - turbosuflyante;
  - purificatoare;
  - alternatoare și generatoare electrice;

- platforma caldarinei cu ardere;
- ventilatoare cu tiraj forțat și/sau indus;
- compresoare;
- pompe de marfă (inclusiv motoarele sau turbinele lor de antrenare).

Pentru a evita un număr inutil de mare și nepractic de măsurători și înregistrări în cazul motoarelor mari și al încăperilor de mașini unde nivelul presiunii acustice măsurat în dB (A) la intervalele menționate mai sus nu variază în mod semnificativ, nu este necesar să se înregistreze măsurătorile din fiecare loc. Totuși, măsurători complete în locurile reprezentative și în locurile cu nivel maxim al presiunii acustice trebuie să fie efectuate și înregistrate, sub rezerva ca cel puțin 4 măsurători să fie înregistrate la fiecare nivel;

- .2 la posturile locale de control, de exemplu, postul principal de manevrare sau de manevrare de urgență de pe motorul principal și compartimentele de comandă ale mașinilor;
- .3 în toate celelalte locații care nu sunt specificate în alineatele .1 și .2 și în care, în mod normal, personalul ar putea efectua inspecția, reglajul și întreținerea de rutină;
- .4 în locurile de pe toate rutele de acces utilizate în mod normal, cu excepția cazului în care se intră sub incidența pozițiilor deja menționate mai sus, la intervale nu mai mari de 10 m și
- .5 în compartimentele din interiorul încăperilor de mașini, de exemplu, ateliere de lucru. În scopul de a restrânge numărul de măsurători și înregistrări, numărul de înregistrări poate fi redus ca la alineatul .1, sub rezerva efectuării unui număr total de cel puțin 4 măsurători (inclusiv cele specificate în acest paragraf), care vor fi înregistrate la fiecare nivel al încăperii de mașini până la puntea superioară.

3.12 Măsurători în încăperile de navigație

Măsurătorile trebuie să fie efectuate în ambele aripi ale punții de navigație, dar se vor efectua numai atunci când aripa punții de navigație ce urmează să fie măsurată este în bordul navei aflat sub vânt.

3.13 Măsurători în încăperile de locuit

3.13.1 Una dintre măsurători trebuie să fie efectuată în mijlocul încăperii. Microfonul trebuie să fie mutat încet în plan orizontal și/sau vertical, pe o distanță de 1 m (+/- 0,5 m, luându-se în considerare criteriul de măsurare de la paragraful 3.10.1). Măsurători suplimentare trebuie să fie efectuate și în alte locuri dacă apar diferențe importante, și anume mai mari de 10 dB (A) în nivelul acustic din interiorul camerei, în mod special în apropierea poziției capului unei persoane care se află în poziție șezând sau culcată.

3.13.2 Numărul de cabine măsurate nu trebuie să fie mai mic de 40% din totalul numărului de cabine. Cabinele care sunt în mod evident afectate de zgomot, și anume cabinele adiacente mașinilor sau carcaselor acestora, trebuie să fie luate în considerare întotdeauna.

3.13.3 Pentru navele cu un număr mare de cabine pentru echipaj, cum ar fi navele de pasageri/de croazieră, se poate accepta reducerea numărului de locuri de măsurare. Cabinele selectate pentru măsurători trebuie să fie reprezentative pentru grupul de cabine ce urmează a fi testat, prin selectarea acelor cabine din imediata apropiere a surselor de zgomot, după cum consideră Administrația.

3.13.4 Pe puntea deschisă, măsurătorile trebuie să fie efectuate în toate zonele destinate recreerii.

3.14 Măsurători în încăperile neocupate în mod normal

3.14.1 În plus față de încăperile menționate în secțiunile 3.10—3.13, trebuie să fie efectuate măsurători în toate locațiile cu niveluri de zgomot deosebit de ridicate, unde navigatorii pot fi expuși, chiar și pentru perioade relativ scurte de timp, și în locațiile în care mașinile funcționează în mod intermitent.

3.14.2 În scopul de a limita numărul de măsurători și înregistrări nu este necesar ca nivelurile de zgomot să fie măsurate în încăperile neocupate în mod normal, în magazii, în zonele de punte și în alte încăperi care sunt situate la distanță față de sursele de zgomot.

3.14.3 În magaziile de marfă, microfonul trebuie să fie amplasat în cel puțin 3 locuri din magaziile unde personalul își desfășoară activitatea.

CAPITOLUL 4

Niveluri ale presiunii acustice maxime acceptabile

4.1 Generalități

4.1.1 Limitele specificate în această secțiune trebuie să fie considerate ca niveluri maxime și nu ca niveluri dorite. Acolo unde este posibil, este de dorit ca nivelul de zgomot să fie mai mic decât nivelurile maxime specificate.

4.1.2 Înainte ca nava să fie pusă în serviciu, limitele specificate la paragraful 4.2 trebuie să fie evaluate prin măsurători ale nivelului acustic echivalent continuu pentru încăperea în cauză. În camere mari, cu multe locuri de măsurare, înregistrările din fiecare loc trebuie să se compare cu limitele indicate în această secțiune.

4.1.3 Personalul care intră în încăperi cu niveluri nominale de zgomot mai mari de 85 dB (A) trebuie să fie obligat să poarte protecții auditive în timp ce se află în aceste încăperi (a se vedea capitolul 5). Limita de 110 dB (A) indicată în paragraful 4.2.1 presupune purtarea protecțiilor auditive care asigură protecția și îndeplinesc cerințele de protecție auditivă din capitolul 7.

4.1.4 Limitele sunt specificate pentru nivelul de presiune acustică ponderat A (a se vedea paragrafele 1.4.4 și 1.4.24).

4.2 Limite ale nivelului de zgomot

Limite pentru nivelurile de zgomot [dB (A)] sunt specificate pentru diferite încăperi, după cum urmează:

Denumirea camerelor și încăperilor navei	Mărimea navei	
	Tonaj brut 1600—10000	Tonaj brut ≥10000
4.2.1 Încăperi de lucru (a se vedea 5.1)		
Încăperi de mașini ⁵	110	110
Compartimente de comandă a mașinilor	75	75
Ateliere, altele decât acelea care fac parte din compartimentele de mașini	85	85
Încăperi de lucru ⁶ nespecificate (alte zone de lucru)	85	85
4.2.2 Încăperi de navigație		
Puntea de navigație și camerele hărților	65	65
Posturi de veghe, incluzând aripile punții de navigație ⁷ și ferestrele	70	70
Încăperi pentru echipament radio (cu echipamente radio care funcționează, dar nu produc semnale audio)	60	60
Încăperi pentru echipament radar	65	65
4.2.3 Încăperi de locuit		
Cabine și infirmerii ⁸	60	55
Săli de mese	65	60
Săli de recreere	65	60
Zone de recreere în aer liber (zone exterioare de recreere)	75	75
Birouri ale navei	65	60
4.2.4 Încăperi de serviciu		
Bucătării care nu conțin echipamente în funcțiune pentru procesarea mâncării	75	75
Oficii de bucătărie și cambuze	75	75
4.2.5 Încăperi neocupate, în mod normal		
Încăperi menționate în secțiunea 3.14	90	90

⁵ Dacă nivelurile maxime de zgomot sunt depășite atunci când mașinile sunt în funcțiune (funcționarea este permisă numai dacă este acordată derogare în conformitate cu paragraful 1.3.6), staționarea trebuie să fie limitată la perioade foarte scurte de timp sau să nu fie permisă deloc. Zona trebuie să fie marcată în conformitate cu secțiunea 7.4.

⁶ Spre exemplu, zonele de lucru de pe punțile deschise, care nu sunt încăperi de mașini, și zonele de lucru de pe punțile deschise în care comunicarea este importantă.

⁷ Se face referire la Recomandarea privind metodele de măsurare a nivelului de zgomot în posturile de ascultare [Rezoluția A.343 (IX)], care este de asemenea aplicată.

⁸ Infirmerii: camere de tratament cu paturi.

4.3 Raport de inspecție privind măsurarea zgomotului

4.3.1 Trebuie să fie întocmit un raport pentru fiecare navă cu privire la măsurarea zgomotului. Acest raport trebuie să conțină informații cu privire la nivelurile de zgomot în diferite spații de la bord. Raportul trebuie să indice citirile măsurătorilor efectuate în fiecare loc de măsurare specificat. Locurile trebuie să fie marcate pe un plan general de amenajare sau pe desenele încăperilor de locuit anexate la raport sau trebuie să fie identificate în alt mod.

4.3.2 Modelul raportului de inspecție privind măsurarea zgomotului este prezentat în apendicele 1.

4.3.3 Raportul de inspecție privind măsurarea zgomotului trebuie să fie disponibil întotdeauna la bord și să fie accesibil pentru echipaj.

CAPITOLUL 5

Limite privind expunerea la zgomot

5.1 Generalități

5.1.1 Limitele nivelului de zgomot prevăzute în capitolul 4 sunt stabilite astfel încât, dacă acestea sunt respectate, navigatorii nu vor fi expuși la un L_{ex} (24) mai mare de 80 dB (A), și anume într-o perioadă de timp de o zi sau de 24 ore expunerea la zgomot echivalent continuu nu va depăși 80 dB (A). Pentru o navă nouă, respectarea acestor criterii trebuie să fie verificată pe baza măsurătorilor nivelurilor de zgomot efectuate la probele de mare prin calcularea expunerii la zgomot prevăzute pentru fiecare categorie a membrilor de echipaj, în conformitate cu metoda indicată în secțiunea 3.7.

5.1.2 În încăperile cu niveluri de presiune acustică mai mare de 85 dB (A) trebuie să fie utilizată o protecție auditivă corespunzătoare sau să se limiteze durata de expunere, așa cum s-a prevăzut în această secțiune, pentru a se asigura că este menținut un nivel de protecție echivalent.

5.1.3 Fiecare navă careia i se aplică aceste reglementări trebuie să includă în sistemul său de management al siguranței o secțiune cu privire la politica companiei privind protecția auditivă, limitele de expunere și efectuarea instruirii cu privire la aceste aspecte, care va fi înregistrată în evidențele sale de instruire.

5.1.4 Se va avea în vedere instruirea navigatorilor cu privire la aceste aspecte, așa cum s-a indicat în apendicele 2. Niciun membru al echipajului nu trebuie să fie expus fără a fi protejat la valori de vârf mai mari de 135 dB (C).

5.2 Conservarea auzului și utilizarea protecțiilor auditive

În scopul respectării criteriilor de expunere din această secțiune, este permisă utilizarea protecțiilor auditive prevăzute în capitolul 7. Chiar și atunci când sunt necesare protecții auditive în scopul îndeplinirii cerințelor Codului, evaluări de risc, un program de conservare a auzului, precum și alte măsuri pot fi implementate de către Administrație.

5.3 Limite de expunere a navigatorilor la niveluri ridicate de zgomot

Navigatorii nu trebuie să fie expuși la zgomot al cărui nivel și durată sunt superioare aceluia indicate în figura 5.1 și paragrafele 5.3.1—5.3.5.

5.3.1 Expunerea maximă cu protecție (zona A, figura 1)

Niciun navigator, chiar și atunci când poartă protecții auditive, nu trebuie să fie expus la niveluri de zgomot de peste 120 dB (A) sau la un $L_{eq}(24)$ mai mare de 105 dB (A).

5.3.2 Expunere ocazională (zona B, figura 1)

În zona B trebuie să fie permise numai expuneri ocazionale și trebuie să fie utilizate protecții auditive cu o atenuare cuprinsă între 25 și 35 dB (A).

5.3.3 Expunere ocazională (zona C, figura 1)

În zona C trebuie să fie permise numai expuneri ocazionale și trebuie să fie utilizate protecții auditive cu o atenuare de cel puțin 25 dB (A).

5.3.4 Expunerea zilnică (zona D, figura 1)

Dacă navigatorii muncesc în mod obișnuit (expunere zilnică) în încăperi cu un nivel de zgomot situat în zona D, trebuie să se utilizeze protecții auditive cu o atenuare de până la cel puțin 25 dB (A) și pot fi luate în considerare evaluarea riscului și un program de conservare a auzului.

5.3.5 Expunerea maximă fără protecție (zona E, figura 1)

Pentru expunerile cu o durată mai mică de 8 ore, navigatorii fără protecție auditivă nu trebuie să fie expuși la niveluri de zgomot de peste 85 dB (A). Atunci când navigatorii rămân pentru mai mult de 8 ore în încăperi cu un nivel ridicat de zgomot, nivelul $L_{eq}(24)$ de 80 dB (A) nu trebuie să fie depășit. Prin urmare, pentru cel puțin o treime din fiecare perioadă de 24 de ore, fiecare navigator trebuie să se afle într-un mediu cu un nivel de zgomot mai mic de 75 dB (A).

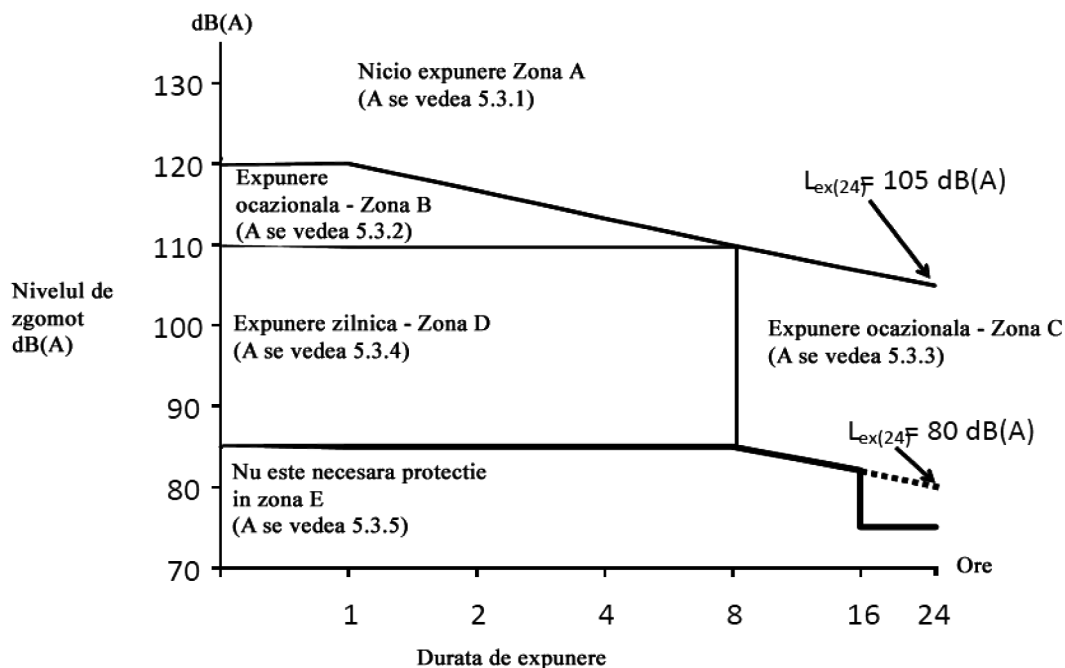

Figura 1

Zone cu desfășurare de activitate zilnică și ocazională

NOTĂ:

Pentru a lucra în zonele A—D, sunt necesare protecții auditive ce limitează zgomotul la un nivel sub 85 dB (A). Pentru a lucra în zona E, protecțiile auditive nu sunt obligatorii, însă trebuie să existe acces la acestea în cazul în care nivelul zgomotului depășește 80 dB (A) pentru o perioadă mai mare de 8 ore.

5.4 Limita nivelului de zgomot echivalent continuu pe o perioadă de timp de 24 ore

Ca o alternativă la conformitatea cu prevederile secțiunii 5.3 (figura 1), niciun navigator neprotejat nu trebuie să fie expus la un nivel de zgomot echivalent continuu pe o perioadă de timp de 24 ore mai mare de 80 dB (A). Durata de expunere zilnică a fiecărei persoane în încăperi care necesită utilizarea protecțiilor auditive nu trebuie să depășească 4 ore în mod continuu sau 8 ore în total.

5.5 Program de conservare a auzului

5.5.1 Un program de conservare a auzului poate fi prevăzut pentru navigatorii care lucrează în încăperi cu $L_{Aeq} > 85$ dB (A) pentru a fi instruiți cu privire la pericolele datorate zgomotului și utilizarea protecției auditive, precum și pentru a monitoriza acuitatea auzului. Câteva din elementele unui program de conservare a auzului sunt următoarele:

- .1 teste inițiale și periodice audiometrice, administrate de către o persoană instruită și o persoană calificată în mod corespunzător, după cum consideră Administrația;
- .2 instruirea persoanelor expuse cu privire la pericolele implicate de expunerea la zgomot cu durată prelungită și de mare intensitate și cu privire la utilizarea corespunzătoare a protecțiilor auditive (a se vedea apendice 2);
- .3 menținerea actualizată a dosarului cu rezultatele măsurărilor audiometrice;
- .4 analiza periodică a măsurătorilor și controlul acuității auditive a persoanelor având brusc o pierdere importantă a acuității auditive.

5.5.2 Un element opțional al unui program de conservare a auzului este controlul nivelului echivalent continuu de zgomot pe o perioadă de timp de 24 ore, la care sunt expuse persoanele care lucrează în încăperi cu nivel ridicat de zgomot. Acest control necesită calcularea nivelului echivalent continuu de zgomot pe o perioadă de timp de 24 ore. Dacă acest nivel din cadrul perioadei de timp de 24 ore nu respectă limitele prevăzute, durata de expunere trebuie să fie controlată sau trebuie să fie utilizate protecții auditive atunci când este necesar pentru ca expunerea persoanelor să se facă în cadrul acestor limite.

CAPITOLUL 6

Izolarea acustică dintre încăperile de locuit

6.1 Generalități

Trebuie să se aibă în vedere izolarea acustică dintre încăperile de locuit pentru ca odihna și recreerea să fie posibile chiar dacă în încăperile adiacente se desfășoară activități, ca, de exemplu, muzică, discuții, manipularea încărcăturii etc.

6.2 Indicele de izolare acustică

6.2.1 Proprietățile pereților și punților din zonele de locuit cu privire la izolarea sunetelor transmise prin aer trebuie să corespundă cel puțin următoarelor valori ale indicelui ponderat de reducere a zgomotului (R_w), în conformitate cu standardul ISO 717-1:1996, așa cum a fost amendat (1: 2006), partea 1⁹:

Între cabine:

$$R_w = 35$$

Între sala de mese, camere de recreere, spații publice și zone de agrement și cabine și spitale:

$$R_w = 45$$

Între coridor și cabină:

$$R_w = 30$$

Între cabine cu ușa de comunicare:

$$R_w = 30.$$

6.2.2 Proprietățile de izolare a sunetului prin aer trebuie să fie determinate prin încercări de laborator, în conformitate cu standardul ISO 10140—2:2010, după cum consideră Administrația.

6.3 Montarea materialelor

6.3.1 Montarea materialelor și construcția încăperilor de locuit trebuie făcute cu grijă. În timpul probelor pe mare, dacă montarea materialelor ridică suspiciune, atunci trebuie să fie efectuate măsurători la bordul navelor pe un eșantion reprezentativ din fiecare tip de pereți, planșee, uși, așa cum s-a prevăzut la paragraful 6.2.1 și după cum consideră Administrația.

6.3.2 Indicele aparent ponderat de reducere a zgomotului acustică R'_w trebuie să respecte cerințele paragrafului 6.2.1, cu o toleranță de până la 3 dB.

NOTĂ:

Măsurătorile *in situ* (la fața locului) trebuie să fie efectuate în conformitate cu standardul ISO 140—4:1998¹⁰. Atunci când suprafața materialelor încercate este < 10 m², o valoare minimă de 10 m² trebuie să fie luată în considerare pentru calcularea indicelui R'_w .

CAPITOLUL 7

Protecția auditivă și informații de avertizare

7.1 Generalități

Dacă utilizarea mijloacelor pentru controlul sunetului la sursă nu reduce nivelul de zgomot în oricare încăpere specificată la paragraful 4.1.3, navigatorii care sunt obligați să intre în astfel de încăperi trebuie să fie dotați în mod individual cu protecție auditivă eficientă. Asigurarea protecțiilor auditive nu trebuie să fie considerată ca o substituție a controlului eficient al zgomotului. Apendicele 3 rezumă metodele actuale de reducere a zgomotului, care pot fi aplicate la bordul navelor noi.

7.2 Cerințe pentru protecțiile auditive

7.2.1 Protecțiile auditive individuale trebuie să fie alese astfel încât acestea să elimine sau să reducă riscul pentru acuitatea auditivă la un nivel acceptabil, în conformitate cu paragraful 7.2.2. Operatorul navei trebuie să depună toate eforturile pentru asigurarea purtării protecțiilor auditive și trebuie să fie responsabil pentru verificarea eficienței măsurilor luate în conformitate cu prevederile din prezentul cod.

⁹ Standardul ISO 717-1 — Acustică — Evaluarea izolării acustice a clădirilor și a elementelor de construcții — partea 1: Izolarea la sunetele transmise prin aer, precum și amendamentele sale publicate în 2006.

¹⁰ Standardul ISO 140-4 — Acustică — Măsurarea izolării acustice a clădirilor și a elementelor de construcții — Partea 4: măsurători *in situ* a izolației între încăperi la sunetele transmise prin aer.

7.2.2 Protecțiile auditive trebuie să fie de un tip care să poată reduce nivelurile de presiune acustică la limita de 85 dB (A) sau mai puțin (vezi secțiunea 5.1). Alegerea protecțiilor auditive corespunzătoare trebuie să fie în conformitate cu metoda HML descrisă în standardul ISO 4869-2: 1994 (a se vedea explicațiile și exemplul din apendicele 2). Tehnologia de anulare a zgomotului poate fi utilizată dacă cască sau căștile au o performanță echivalentă cu protecțiile auditive, în condiții de nealimentare.

7.2.2.1 Specificațiile pentru căștile de anulare a zgomotului trebuie definite conform specificațiilor confirmate de producător.

7.3 Selectarea și utilizarea protecțiilor auditive

Navigatorii vor fi instruiți cu privire la utilizarea corectă a protecțiilor auditive, așa cum sunt prevăzute sau utilizate la bord, în conformitate cu apendicele 2.

7.4 Indicatoare de avertizare

Dacă nivelul de zgomot în încăperile de mașini (sau alte încăperi) este mai mare de 85 dB (A), intrările în aceste încăperi trebuie să aibă indicatoare de avertizare care să cuprindă un simbol și un semn suplimentar în limba de lucru utilizată la bordul navei, așa cum s-a prevăzut de către Administrație (a se vedea mai jos un exemplu de indicator de avertizare și semne în limba engleză). Dacă doar o mică parte a încăperii are astfel de nivel de zgomot, încăperea sau încăperile sau echipamentele în cauză trebuie să aibă un indicator de avertizare amplasat la nivelul ochilor, fiind vizibil din toate direcțiile de acces.

Semne la intrarea în compartimentele cu zgomot (exemple în limba română)	
80—85 dB (A)	NIVEL RIDICAT DE ZGOMOT — A SE UTILIZA PROTECȚII AUDITIVE
85—110 dB (A)	ZGOMOT PERICULOS — A SE UTILIZA ÎN MOD OBLIGATORIU PROTECȚII AUDITIVE
110—115 dB (A)	ATENȚIE: ZGOMOT PERICULOS — A SE UTILIZA ÎN MOD OBLIGATORIU PROTECȚII AUDITIVE — NUMAI SCURTĂ STAȚIONARE
>115 dB (A)	ATENȚIE: NIVEL DE ZGOMOT EXCESIV DE RIDICAT — A SE UTILIZA ÎN MOD OBLIGATORIU PROTECȚII AUDITIVE — NU SE PERMITE O STAȚIONARE MAI MARE DE 10 MINUTE.

AVERTIZARE
ZONĂ CU PERICOL
DE ZGOMOT

PORT OBLIGATORIU
PROTECȚIE AUDITIVĂ

Apendicele 1

Model de raport de inspecție privind măsurarea zgomotului

1. Caracteristicile navei

- .1 Numele navei
- .2 Portul de înmatriculare
- .3 Numele și adresa armatorului, a operatorului sau a agentului
- .4 Numele și adresa constructorului navei
- .5 Locul construcției
- .6 Numărul IMO
- .7 Tonajul brut
- .8 Tipul navei
- .9 Dimensiunile navei — lungime
  - lățime
  - înălțime
  - pescajul maxim (corespunzător liniei de încărcare de vară)
- .10 Deplasamentul navei la pescajul maxim
- .11 Data punerii chilei
- .12 Data livrării navei

2. Caracteristicile mașinilor

- .1 Motorul de propulsie
  - Producător:
  - Tip:
  - Numărul de motoare:
  - Puterea maximă continuă nominală: kW
  - Turația nominală de funcționare prevăzută la arbore: rpm
  - Puterea nominală în exploatare: kW

- .2 Motor diesel auxiliar
 Producător:
 Tip:
 Numărul de motoare:
 Putere: kW
- .3 Reductor principal:
- .4 Tipul elicei (elice cu pas fix, elice cu pas variabil, elice Voith-Schneider):
 Numărul elicelor:
 Numărul paelor:
 Turația prevăzută a arborelui portelice: rpm
- .5 Altele (în cazul configurațiilor speciale de propulsie și putere)
- .6 Ventilația în compartimentul mașinilor
 Producător:
 Tip:
 Numărul de unități:
 Diametrul ventilatorului: m
 Turația ventilatorului: rpm/viteza variabilă (Da/Nu):
 Debitul: m³/oră
 Presiunea totală: (Pa)

3 Aparate de măsură și personal

- .1 Aparate de măsură:

Aparate de măsură	Marca	Tipul	Nr. de serie
Sonometru			
Microfon			
Filtru			
Ecran de vânt			
Calibrator			
Alte echipamente			

- .2 Calibrarea sonometrului:
 Data:
 Calibrare:
 Ora de început:
 Ora de sfârșit:
 Autoritatea competentă care efectuează inspecția:
- .3 Identificarea persoanelor/firmelor care efectuează măsurătorile

4. Condiții existente în timpul măsurătorii

- .1 Data măsurătorii:
 Ora de început:
 Ora de sfârșit:
- .2 Poziția navei în timpul măsurătorii:
- .3 Starea de încărcare a navei:
- .4 Condiții existente în timpul măsurătorii
 Pescaj prova:
 Pescaj pupa:
 Adâncimea apei sub chilă:
- .5 Condiții meteorologice
 Forța vântului:
 Starea mării:
- .6 Viteza navei:
- .7 Turația efectivă a arborelui portelice: rpm
- .8 Pasul elicei:
- .9 Turația motoarelor de propulsie: rpm
- .10 Puterea motoarelor de propulsie: kW
- .11 Numărul motoarelor de propulsie în funcțiune:
- .12 Numărul motoarelor diesel auxiliare în funcțiune:
- .13 Numărul turbogeneratoarelor în funcțiune:
- .14 Tip de regim de ventilație în sala mașinilor (rapid, lent, variabil):
- .15 Încărcarea mașinilor (% puterea maximă continuă):
- .16 Alte echipamente auxiliare în funcțiune:
 Echipamente de ventilație, de încălzire și de aer condiționat în funcțiune.

5. Date privind măsurătorile

Limite de zgomot dB (A)	Nivelul presiunii acustice măsurate	
	L_{Aeq}	dB (A)
	L_{Ceq}	dB (C)
	L_{Cpeak}	dB (C)

NOTĂ:

Măsurarea nivelului presiunii acustice L_{Ceq} și L_{Cpeak} trebuie să fie efectuată numai dacă se depășește limita de 85 dB (A) și sunt necesare protecții auditive.

Încăperi de lucru

Încăperi de mașini
Compartimente de comandă a mașinilor
Ateliere
Zone de lucru nespecificate

Încăperi de navigație

Puntea de navigație și camere de cart
Posturi de veghe, inclusiv aripile și ferestrele punții de navigație
Compartimentele pentru echipament radio
Compartimentele pentru echipament radar

Încăperi de locuit

Cabine și infirmerii
Săli de mese
Săli de recreere
Zone de recreere în aer liber
Birouri ale navei

Încăperi de serviciu

Bucătării care nu conțin echipamente în funcțiune pentru pregătirea mâncării
Oficii de bucătărie și cambuze

Încăperi neocupate în mod normal

6. **Principalele măsuri de atenuare a zgomotului** (Se menționează măsurile luate.)

7. **Observații** (Indicați orice excepție prevăzută de Cod.)

.....
Numele .....
Adresa .....

.....
.....
.....

Loc

Data

Semnătura

ANEXĂ**Pagini pentru analiza în frecvență**

Analiza în frecvență pentru anumite zone poate avea ca rezultat o predicție cu mai multă acuratețe și corectitudine privind nivelul de zgomot și va ajuta la detectarea benzilor de frecvență specifice care depășesc limitele stabilite în capitolul 4. Instrucțiuni suplimentare pot fi găsite în standardul ISO 1996-2:2007.

Apendicele 2

Recomandare privind includerea surselor de zgomot în sistemele de management al siguranței**1 Instrucțiuni pentru navigatori**

1.1 Navigatorii trebuie să fie instruiți asupra pericolelor cauzate de expunerea la zgomot ridicat și prelungit și asupra riscurilor legate de pierderea auzului ca urmare a acestui zgomot. Instructajul trebuie să fie făcut întregului personal navigant de la momentul inițial al angajării în muncă și, ulterior, periodic, pentru cei care lucrează în mod regulat în spații cu un nivel de zgomot de peste 85 dB (A). Instructajul, așa cum s-a prevăzut în Cod, trebuie să includă:

- .1 limitele de expunere la zgomot și utilizarea indicatoarelor de avertizare;
- .2 tipurile protecțiilor auditive prevăzute, puterea lor de atenuare aproximativă și utilizarea și aplicarea lor corectă pe corpul uman, precum și efectele produse asupra comunicațiilor normale atunci când se poartă o astfel de protecție pentru prima oară;
- .3 politicile și procedurile companiei legate de protecția auditivă și, după caz, orice program de monitorizare ce poate fi disponibil pentru personalul navigant care lucrează în spațiile ce sunt supuse avertizărilor de zgomot; și
- .4 instrucțiuni privind posibilele semne de pierdere a auzului, cum ar fi țiuit în urechi, lipsa auzului sau senzația de ureche înfundată și tehnicile ce trebuie să fie urmate atunci când apar aceste simptome.

1.2 Navigatorii respectivi trebuie să primească acest instructaj deoarece este necesar pentru utilizarea și întreținerea corectă a utilajelor și a atenuatoarelor sau amortizoarelor de zgomot, în vederea eliminării producerii de zgomot inutil.

2 Responsabilitatea operatorilor de nave

1.1 Operatorul navei este responsabil de asigurarea mijloacelor pentru reducerea zgomotului și controlul aplicării și menținerii acestora, astfel încât să fie respectate cerințele Codului.

2.2 În cazul în care nivelurile de zgomot, în oricare încăpere, depășesc limita de 85 dB (A), armatorii trebuie să se asigure că:

- .1 încăperea este identificată și prevederile relevante din Cod sunt aplicate;
- .2 comandantul navei și ofițerii superiori ai navei cunosc importanța controlului privind accesul în încăperile cu zgomot și importanța utilizării protecției auditive adecvate;
- .3 sunt asigurate protecții auditive corespunzătoare și suficiente din punct de vedere cantitativ în cazul distribuiri individuale tuturor membrilor echipajului în cauză; și
- .4 comandantul navei și ofițerii superiori ai navei, precum și orice ofițer de siguranță al navei cunosc importanța necesității instruirii și informării corespunzătoare ce va fi efectuată la bordul navei.

2.3 În cazul în care instrumentele manuale, de bucătărie și alt echipament portabil produc niveluri de zgomot de peste 85 dB (A) în condiții normale de lucru, armatorii trebuie să se asigure că informațiile privind avertizarea asupra zgomotului au fost asigurate.

3 Responsabilitatea personalului navigant

Navigatorii trebuie să cunoască responsabilitatea ce le revine pentru asigurarea că:

- .1 toate măsurile luate pentru controlul zgomotului sunt aplicate;
- .2 orice echipament defect pentru controlul zgomotului este raportat persoanelor responsabile conform sistemului de management al siguranței navei;
- .3 protecțiile auditive corespunzătoare sunt întotdeauna purtate atunci când se intră în zonele în care utilizarea acestora este prevăzută de indicatoarele de zgomot și că acestea nu sunt purtate în aceste încăperi, chiar și pentru perioade scurte de timp; și
- .4 protecțiile auditive prevăzute pentru utilizare nu sunt deteriorate sau utilizate în mod greșit și sunt menținute într-o stare de igienă corespunzătoare.

4 Alegerea protecțiilor auditive

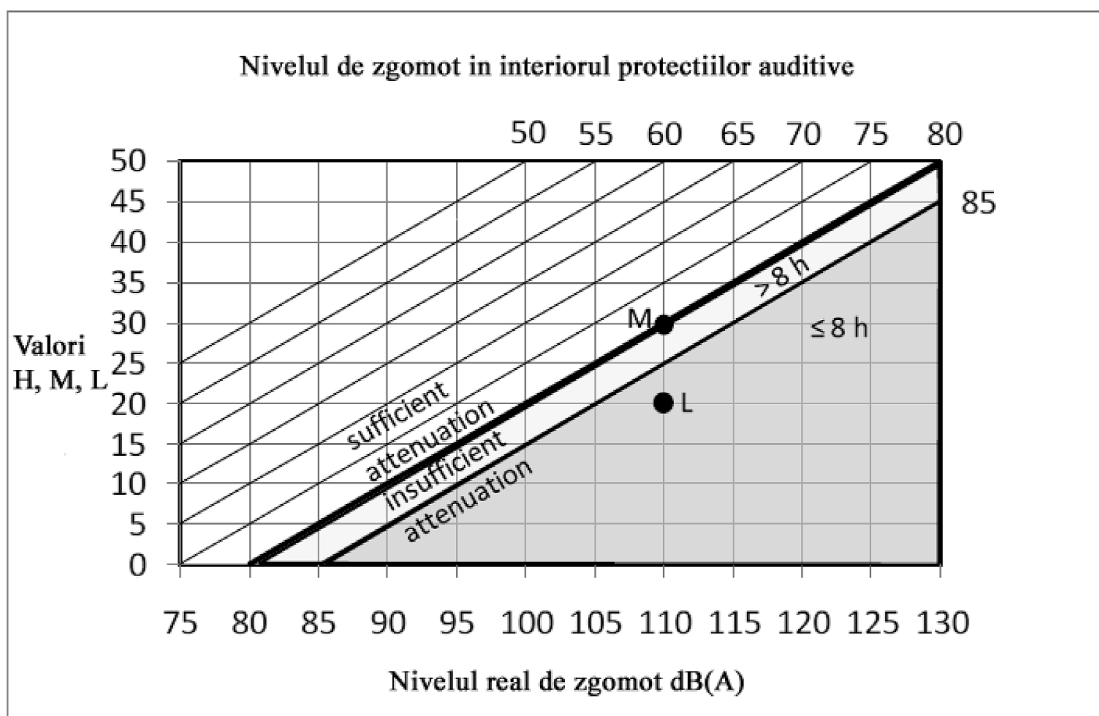
4.1 Alegerea protecțiilor auditive corespunzătoare trebuie să fie efectuată în conformitate cu metoda HML, așa cum s-a descris în standardul ISO 4869-2:1994. Pentru a îndruma pe operatorii de nave și pe navigatori în alegerea corectă a protecției auditive, o scurtă descriere a metodei HML și a modului de utilizare a acesteia este indicată mai jos.

4.2 Metoda HML este o evaluare care se stabilește în conformitate cu standardul ISO 4869-2:1994, „Estimarea nivelurilor efective de presiune acustică ponderată — A, atunci când sunt utilizate protecții auditive”. Utilizarea valorilor H, M și L necesită atât cunoașterea valorilor nivelurilor de presiune acustică ponderată — A (L_{Aeq}) și ponderată — C (L_{Ceq}) a zgomotului, cât și a valorilor HML pentru respectiva protecție auditivă, valori care vor fi asigurate de către producătorul protecției auditive.

4.2.1 Valorile HML ale protecției auditive exprimă gradul de atenuare a zgomotului pe care aceasta îl oferă la zgomot cu frecvențe înalte, medii și joase. Valorile H și M sunt utilizate la calcularea nivelului de protecție în cadrul expunerii la zgomote care au energia primară în domeniul frecvențelor medii și înalte. Acesta este cazul în care nivelurile măsurate L_{Ceq} și L_{Aeq} diferă între ele cu 2 dB sau mai puțin.

4.2.2 Valorile M și L ale protecției auditive sunt utilizate la calcularea nivelului de protecție în cadrul expunerii la zgomote care au componente semnificative de frecvență joasă și pentru care nivelurile măsurate L_{Ceq} și L_{Aeq} diferă cu mai mult de 2 dB în acele încăperi în care este necesară utilizarea protecției.

4.3 Un exemplu de utilizare simplă a metodei HML:

În cazul unei nave date, nivelul acustic măsurat în încăperea de mașini este de 110 dB (A), 115 dB (C). Protecțiile auditive selectate în acest caz trebuie să aibă următoarele caracteristici de atenuare, conform producătorului:

H = 35 dB, M = 30 dB, L = 20 dB.

- .1 Se notează valorile L și M ale protecțiilor auditive pe o linie verticală începând de la nivelul real de zgomot [110 dB (A)].
- .2 Se stabilește dacă zgomotul are componente de frecvență înaltă/medie. Dacă diferența $L_{Ceq} - L_{Aeq}$ este mai mare de 2 dB, atunci zgomotul are componente de frecvență joasă (L) și dacă $L_{Ceq} - L_{Aeq}$ este mai mic de 2 dB, zgomotul are componente de înaltă și medie frecvență (M).
- .3 Dacă sunetul are componente de frecvență înaltă/medie ($L_{Ceq} - L_{Aeq} \leq 2$), se urmărește linia diagonală de la valoarea M și se citește nivelul de zgomot în interiorul protecțiilor auditive. În acest caz, nivelul zgomotului în interiorul protecțiilor auditive este de 80 dB(A), ceea ce înseamnă că atenuarea realizată de protecțiile auditive este suficientă pentru o perioadă de lucru mai mare de 8 ore pe zi.
- .4 Dacă sunetul are componente de frecvență joasă ($L_{Ceq} - L_{Aeq} > 2$) se urmărește linia diagonală de la valoarea L și se citește nivelul de zgomot în interiorul protecțiilor auditive. În acest caz, nivelul de zgomot în interiorul protecției auditive este mai mare de 85 dB(A), ceea ce înseamnă că protecțiile auditive nu sunt suficient de bune chiar și doar pentru 8 ore de lucru. Se va alege o protecție auditivă care are valoarea L mai mare de 25 dB.

4.4 Calculare prin metoda HML — Principii și exemple

Determinarea fezabilității unei protecții speciale într-un anumit mediu cu zgomot poate fi, de asemenea, calculată. Valorile H, M și L pot fi utilizate pentru estimarea L'A (mărimea ponderată — A a nivelului de zgomot în ureche) pentru o protecție specială într-o anumită situație de zgomot.

- .1 Se calculează $L_{Ceq} - L_{Aeq}$ (Trebuie măsurate valorile L_{Aeq} și L_{Ceq}). Toate aparatele de măsură a nivelului de sunet de clasă 1 pot măsura ponderea A sau ponderea C.
- .2 Dacă $L_{Ceq} - L_{Aeq}$ este ≤ 2 dB, atunci nivelul de reducere a zgomotului predictibil (PNR) se calculează utilizând ecuația:

$$PNR = M - \left(\frac{H-M}{4} * (L_{Ceq} - L_{Aeq} - 2) \right)$$

Dacă $L_{Ceq} - L_{Aeq}$ este > 2 dB, PNR este calculat utilizând ecuația:

$$PNR = M - \left(\frac{M-L}{8} * (L_{Ceq} - L_{Aeq} - 2) \right)$$

- .3 Apoi, PNR este scăzut din nivelul total real de zgomot, ponderat A în urechi cu protecția L'A:
L'A = $L_{Aeq} - PNR$

Exemplu:

Protecția auditivă are H = 35 dB, M = 25 dB, L = 20 dB

Nivelul de zgomot în încăperea de mașini:

$L_{Aeq} = 108,7$ dB(A)

$L_{Ceq} = 109,0$ dB(C)

$L_{Ceq} - L_{Aeq} = 0,3$ dB

$PNR = 25 - [(35 - 25)/4] * (0,3 - 2) = 29,3$ dB

L'A = $108,7 - 29,3 = 79,4$ dB (A)

În acest caz, nivelul de zgomot în interiorul protecțiilor auditive este sub 80 dB (A), ceea ce înseamnă că atenuarea zgomotului în interiorul protecțiilor auditive este suficientă pentru o perioadă de lucru de peste 8 ore pe zi.

Apendicele 3

Metode recomandate pentru atenuarea zgomotului

1 Generalități

1.1 În vederea obținerii unei reduceri a zgomotului la bordul navelor, în conformitate cu limitele prevăzute în capitolele 4 și 5 din Cod, se va acorda o atenție sporită mijloacelor de reducere a zgomotului. Acest apendice are ca scop furnizarea informațiilor necesare în faza de proiectare a navei referitoare la acest aspect.

1.2 Măsurile privind controlul zgomotului, luate în faza de proiectare și construcție a navei, trebuie să fie supervizate de personal instruit în tehnicile de control al zgomotului.

1.3 Măsurile specifice ce pot fi luate pentru a controla nivelul zgomotului sau a reduce expunerea navigatorilor la zgomot periculos sunt indicate în secțiunile 2—10 din prezentul apendice.

Este de subliniat faptul că nu va fi necesară implementarea, totală sau parțială, la toate navele a măsurilor recomandate în acest apendice. Acest cod nu asigură informații tehnice detaliate necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de control al zgomotului în faza de construcție a navei sau pentru a decide ce măsuri sunt adecvate în cazuri speciale.

1.4 La aplicarea măsurilor de control al zgomotului trebuie să se verifice că normele și reglementările referitoare la structura navei, locuire și alte aspecte legate de siguranță nu sunt încălcate, iar utilizarea materialelor fonoabsorbante nu prezintă pericol pentru incendiu, siguranță sau sănătate și nici chiar acele materiale care din construcție sunt foarte subțiri sau se pot aplica pe suprafețe nu ar putea prezenta pericol de natură să poată compromite fie evacuarea, fie drenarea apei din încăperi.

1.5 Necesitatea controlului zgomotului va fi avută în vedere în stadiul de proiectare a navei, atunci când se va decide asupra diferitelor tipuri de motoare și mașini care vor fi instalate la bordul navei, asupra metodei de instalare și așezare a acestora în raport cu alte încăperi și asupra izolației acustice și amplasării încăperilor de locuit.

1.6 Având în vedere metoda utilizată în mod normal pentru construcția navei, este foarte probabil ca zgomotul produs de mașini și elice, care ajunge în încăperile de locuit și în alte încăperi situate în afara încăperilor de mașini, să fie de tipul celui generat de structurile navei.

1.7 În cazul stabilirii măsurilor care permit efectuarea în mod eficient și economic a controlului zgomotului de la instalațiile de mașini de la bordul navelor existente, ar putea fi necesară măsurarea zgomotului produs prin determinarea nivelului de presiune acustică ponderat — A, completată de o analiză de frecvență.

2 Izolarea surselor de zgomot

2.1 În cazul în care este posibil, toate motoarele sau mașinile care produc niveluri de zgomot peste limitele stabilite în secțiunea 4.2 din Cod trebuie să fie instalate în compartimente care nu necesită supraveghere permanentă (a se vedea paragraful 6.1 din acest apendice).

2.2 Cabinele de locuit trebuie să fie așezate, atât din punct de vedere vertical, cât și orizontal, cât mai departe posibil de sursele de zgomot, cum ar fi elicele sau motoarele de propulsie.

2.3 Atunci când este practic posibil, poziționarea încăperilor mașinilor trebuie să fie făcută în exteriorul suprastructurilor și rufurilor care au amenajate încăperi de locuit. În cazul în care acest lucru nu este posibil, trebuie să fie prevăzute, dacă se poate, culoare de trecere între încăperile mașinilor și încăperile de locuit.

2.4 Trebuie să se țină seama, atunci când este posibil, de faptul ca amplasarea încăperilor de locuit să se facă în rufuri pe punte și nu în suprastructuri care se extind până la bordul navei.

2.5 Atunci când este posibil, trebuie de asemenea avută în vedere separarea încăperilor în care funcționează mașinile de încăperile de locuit, de alte încăperi nelocuite, cum ar fi toalete sau spălătorii.

2.6 Pereți despărțitori corespunzători, pereți transversali, punți etc. pot fi necesare pentru a împiedica transmiterea zgomotului. Este important ca acestea să aibă o construcție corespunzătoare și să fie amplasate în raport cu sursa de zgomot și în așa fel încât să fie atenuată frecvența sunetului.

2.7 În cazul în care o încăperea de mașini, urmează să fie separată între o zonă cu zgomot mare (în care nu trebuie să existe permanent echipaj) și o zonă cu mai puțin zgomot (în care trebuie să existe mereu echipaj), este preferabil să existe o separare completă a încăperii¹¹.

2.8 Este recomandat ca în anumite încăperi să se utilizeze materiale fonoabsorbante pentru prevenirea creșterii nivelului de zgomot ca urmare a fenomenului de reverberație din pereții despărțitori, pereții transversali, punți etc.

3 Atenuatoare de zgomot pentru sistemele de evacuare și admisie a aerului

3.1 Sistemele de evacuare ale motoarelor cu ardere internă, sistemele de admisie a aerului în încăperile de mașini, în încăperile de locuit și alte spații trebuie să fie aranjate în așa fel încât debitul de aer care trece prin orificiile de evacuare să fie situate la distanță față de locurile frecventate de navigatori.

3.2 Atunci când este necesar, trebuie să fie montate amortizoare, echipamente de anulare a zgomotului sau atenuatoare de zgomot.

3.3 Pentru a reduce la minim nivelurile de zgomot în încăperile de locuit este necesar, în mod normal, să se reducă zgomotul de tipul celui produs de structura navei, prin izolarea sistemelor de evacuare și a anumitor conducte și a țevilor de legătură față de carcasele motoarelor sau pereții transversali etc.

4 Mașini închise în incinte

4.1 În încăperile în care există permanent echipaj sau în încăperile în care navigatorii ar putea să desfășoare pe perioade destul de lungi activități de întreținere sau revizii capitale și în cazul în care nu este posibil a se realiza separarea încăperilor, așa cum s-a prevăzut la secțiunea 2 din acest apendice, se va lua în considerare instalarea de incinte fonoabsorbante sau a unor incinte parțiale în jurul motoarelor sau mașinilor care produc niveluri de presiune acustică peste limitele prevăzute în secțiunea 4.2 din Cod.

4.2 În cazul în care nivelul de zgomot produs de motoarele sau mașinile instalate în încăperile menționate la paragraful 4.1 de mai sus, se situează în limitele criteriilor indicate la paragraful 5.3.1 din Cod și zona A din figura 5, este esențial să se ia măsuri de reducere a zgomotului.

4.3 Atunci când sunt prevăzute incinte fonoabsorbante, este important ca acestea să acopere în întregime sursa de zgomot.

5 Reducerea zgomotului în pupa corpului

Pentru a reduce influența zgomotului în pupa corpului navei, în special în încăperile de locuit, încă din faza de proiectare a corpului navei în zona pupa trebuie să se aibă în vedere problemele legate de producerea zgomotului în pupa navei, de elice etc.

6 Izolarea postului de lucru al operatorului

6.1 În majoritatea încăperilor de mașini ar fi de dorit și recomandabil să se protejeze navigatorii aflați în activitate sau în cart prin asigurarea unui compartiment de comandă sau a unei alte încăperi similare izolată fonic (a se vedea paragraful 2.1 din acest apendice).

6.2 În sălile mașinilor unde trebuie să se supravegheze permanent funcționarea acestora, pentru nave de mici dimensiuni și la nave existente, unde nivelurile de zgomot sunt superioare limitei de 85 dB(A), este necesar să fie prevăzut la postul de comandă sau la postul de manevră un adăpost antizgomot, unde navigatorii de cart stau majoritatea timpului de lucru.

În încăperile de mașini cu supraveghere permanentă de la bordul navelor mici și al navelor existente, unde nivelurile de zgomot depășesc limita de 85 dB (A), ar fi de dorit ca în postul de comandă sau la postul de guvernare să se asigure un adăpost antizgomot, în care persoana de cart să își poată petrece cea mai mare parte a timpului.

¹¹ În aceste cazuri, poate fi necesară asigurarea supravegherii instalației prin montarea alarmelor în compartimentele mai puțin zgomotoase și asigurarea mijloacelor de evacuare astfel încât navigatorii să poată părăsi aceste compartimente în condiții de siguranță.

7 Controlul creșterii zgomotului în încăperile de locuit

7.1 Pentru a reduce nivelul zgomotului în încăperile de locuit, poate fi necesară luarea în considerare a izolării fonice a rufurilor care conțin aceste încăperi, față de restul structurii navei, cu suportți elastici.

7.2 De asemenea, se poate lua în considerare utilizarea unor îmbinări flexibile la pereții transversali, căptușeli și plafoane, precum și instalarea de pardoseli flotante în interiorul încăperilor de locuit.

7.3 Se pot utiliza perdele pentru acoperirea hublourilor sau ferestrelor și covoare în încăperile de locuit pentru a se asigura absorbția zgomotului.

8 Alegerea mașinilor

8.1 Zgomotul produs de fiecare subansamblu al mașinilor ce va fi instalat pe navă trebuie să fie luat în considerare încă din etapa proiectării. Zgomotul poate fi redus prin utilizarea unei mașini care produce mai puțin zgomot ce se propagă prin aer, fluide sau structura sa.

8.2 Producătorilor trebuie să li se solicite să furnizeze informații asupra zgomotului produs de mașinile lor și, de asemenea, metode recomandate de instalare pentru a reduce la minim nivelurile de zgomot.

9 Inspecție și întreținere

Toate subansamblurile mașinilor, echipamentelor și încăperile de lucru conexe trebuie să fie inspectate periodic în cadrul sistemului de management al siguranței la bordul navei pentru a identifica orice caracteristici de protecție/reducere a zgomotului. Dacă în urma unei astfel de inspecții se constată defecte la mijloacele de protecție la zgomot sau alte defecte care produc zgomot excesiv, acestea vor fi remediate cât mai curând posibil.

10 Izolarea la vibrații

10.1 Ori de câte ori este necesar, mașinile vor fi poziționate pe suporturi elastice selectate cu atenție. Pentru a asigura o izolare eficientă la vibrații, suporturile trebuie să fie instalate pe o bază suficient de rigidă.

10.2 În cazul în care nivelul zgomotului structural (propagat prin structură) provenit de la mașinile auxiliare, compresoare, componente hidraulice, generatoare de curent, ventilatoare, conducte de evacuare și amortizore de zgomot este inacceptabil în încăperile de locuit și pe puntea de navigație, se va avea în vedere utilizarea suporturilor elastice.

10.3 Trebuie acordată atenție în cazul motoarelor închise în incinte împotriva zgomotului, ca acestea să fie montate pe suportți elastici, iar conductele de alimentare, tamburii și cablurile de alimentare să fie montate cu racorduri flexibile.

Atunci când sunt prevăzute incinte fonoabsorbante, se poate lua în considerare montarea mașinilor pe un suport elastic, iar conductele, coloanele și cablurile de alimentare care deservește aceste mașini vor fi montate cu racorduri flexibile.

11 Predicția zgomotului

11.1 Încă din faza de proiectare a navelor noi, proiectantul/șantierul naval poate estima prin calcule evaluări atestate sau prin alte metode nivelul zgomotului preconizat că va exista în anumite zone ale navei unde nivelul de zgomot poate depăși nivelurile acceptabile prevăzute în capitolul 4.

11.2 Predicțiile de zgomot menționate la paragraful 11.1 vor fi utilizate încă din faza de proiectare a navei pentru a identifica acele zone ale navei unde se vor lua în considerare măsurile de reducere a zgomotului, astfel încât limitele nivelului de zgomot prevăzute în secțiunea 4.2 din Cod să fie respectate.

11.3 Predicțiile de zgomot și toate măsurile de reducere a zgomotului planificate încă din faza de proiectare a navei vor fi însoțite de documente, în special în cazurile în care, conform previziunilor de zgomot, este de așteptat ca respectarea oricăror limite de zgomot prevăzute în secțiunea 4.2 din Cod să întâmpine dificultăți, în ciuda inițiativelor tehnice rezonabile.

12 Echipament pentru anularea zgomotului

12.1 *Anularea zgomotului*, cunoscută și ca *antizgomot*, este procesul care constă, în principal, în anularea zgomotelor repetitive de joasă frecvență (sub 500 Hz), cum ar fi acelea generate de motoare și echipamente rotative, prin introducerea unui semnal antizgomot care este egal cu semnalul de zgomot, dar defazat cu 180 de grade față de acesta. Antizgomotul este introdus în mediul înconjurător astfel încât să întâlnească zgomotul în zona care interesează. Apoi, aceste două semnale se anulează reciproc, eliminând efectiv o importantă cantitate de energie degajată de zgomot în mediul înconjurător.

12.2 Există câteva aplicații ale acestei tehnologii. Acestea includ:

- .1 Amortizoare de zgomot active, care și-au dovedit utilitatea în alte moduri de transport pentru reducerea zgomotului la sistemele de evacuare a gazelor de la motoarele cu ardere internă, compresoare și pompe de vid, fără inconveniențele cauzate de producerea contrapresiunii.
- .2 Suporturi active, care pot limita vibrațiile de la motoarele rotative pentru a îmbunătăți confortul, a micșora uzura pieselor în mișcare și, în același timp, pentru a reduce zgomotul acustic generat de vibrații.
- .3 Zone liniștite, fără zgomot care, în mod curent, includ sisteme de liniștire cu locuri de ședere și cabine silențioase, pentru diferite moduri de transport; în alte încăperi există posibilitatea amenajării de cușete antizgomot active pentru odihna și recuperarea navigatorilor;
- .4 Cășți antifonice, care asigură o protecție mai bună a auzului decât antifoanele pasive, inclusiv la frecvențele joase. Căștile antifonice active pot permite, de asemenea, comunicarea, prin permiterea conversației normale, și îmbunătățirea siguranței la locul de muncă.

12.3 Se recomandă ca informațiile privind experiența dobândită din utilizarea acestor sisteme active de reducere a zgomotului să fie transmise Organizației pentru o mai bună evaluare a parametrilor lor de funcționare.

13 Zonelor de recuperare după expunerea la zgomot

13.1 Introducerea în construcția navelor a zonelor de recuperare după expunerea la zgomot poate fi utilizată ca o opțiune de proiectare la construcția navelor cu un tonaj brut mai mic de 1.600 sau a spărgătoarele de gheață. De asemenea, zonele de recuperare după zgomot pot fi luate în considerare în cazul prevederii lor în construcții specifice de nave care au de efectuat operațiuni foarte zgomotoase (de exemplu, operațiuni efectuate în aer/cu elicopterul sau operațiuni efectuate pe vreme nefavorabilă cu echipamente de poziționare dinamică) pe perioade de timp mai mari decât cele normale pentru activitatea maritimă de rutină. Utilizarea acestor zone va fi parte integrantă din principiile de exploatare în condiții de siguranță a navei conform Codului ISM.

13.2 Zonele de recuperare după expunerea la zgomot vor fi prevăzute în cazul în care nu există nicio altă soluție tehnică sau organizatorică fezabilă pentru reducerea zgomotului excesiv produs de sursele de zgomot.

Apendicele 4

Procedura simplificată pentru determinarea expunerii la zgomot**1 Generalități**

1.1 Pentru a se asigura că navigatorii nu vor fi expuși la un nivel de zgomot L_{ex} (24) mai mare de 80 dB(A), acest apendice furnizează informațiile necesare asupra unei proceduri simplificate de determinare a expunerii la un anumit nivel de zgomot.

1.2 Determinarea expunerii la zgomot trebuie făcută în mod normal în conformitate cu prevederile standardului ISO 2009.

1.3 O metodă simplificată pentru determinarea nivelului de zgomot în timpul probelor pe mare sau staționării în port și un profil de activitate pentru membrii echipajului sunt descrise în continuare:

2 Analiza tipului de activitate/stabilirea profilului locului de muncă și a orelor de repaus în afara programului de lucru

2.1 Cu ajutorul listei de echipaj, vor fi definite diferite categorii (grupe) de posturi.

Exemple:

- comandant de navă
- șef mecanic
- electrician
- bucătar
- etc.

2.2 Pentru fiecare categorie de post, trebuie să fie definite, în mod individual, un profil de activitate. Profilul de activitate va fi legat de locul desfășurării activității la bordul navei.

Exemple:

- timonerie
- birouri ale navei
- compartimentul de comandă a mașinilor
- ateliere
- compartimentul mașinilor
- bucătăria
- etc.

2.3 Pentru fiecare categorie de post, timpul de lucru va fi împărțit în segmente (i) care corespund încăperii de lucru. O evaluare similară va fi făcută pentru perioadele de repaus (segmentele se bazează pe estimări făcute de armatorul navei/operatorul navei/angajatorul).

Exemplu:

O zi completă pentru un electrician se poate împărți în următoarele segmente:

i = 1	Atelier	= $T_1 = 5$ ore
i = 2	Compartimentul de comandă a mașinilor	= $T_1 = 2$ ore
i = 3	Birouri ale navei	= $T_1 = 2$ ore
i = 4	Compartimentul mașinilor	= $T_1 = 1$ oră
i = 5	Repaus în afara programului de lucru	= $T_1 = 14$ ore

Total = $T_{total} = 24$ ore

3 Determinarea nivelului estimat de expunere la zgomot

3.1 Nivelul de expunere la zgomot poate fi calculat pe baza raportului privind măsurătorile de zgomot, a timpului estimat și a orelor de repaus în afara programului de lucru pentru fiecare categorie de activitate. Se presupune că limitele de zgomot pentru cabine și spațiile de recreere prevăzute de prezentul cod nu vor fi depășite. Se recomandă, în conformitate cu acest cod, să se utilizeze protecții auditive bine selectate. Se presupune că nivelul maxim de zgomot la lucrătorii care poartă protecții auditive nu depășește limita de 85 dB(A).

3.2 Contribuția locală a fiecărui zgomot este calculată folosind următoarea formulă:

$$L_{ex,24h,i} = L_{Aeq,i} + 10 \log(T_i/T_0),$$

în care: T_i — perioada efectivă de timp de staționare în fiecare încăpere de la bordul navei;

T_0 — perioada de timp de referință 24 h;

$L_{Aeq,i}$ — nivelul acustic echivalent continuu, ponderat — A, pentru încăperea respectivă.

3.3 Nivelul de expunere la zgomot ponderat — A se calculează prin luarea în considerare a contribuției zgomotului din fiecare încăpere, după cum urmează:

$$L_{ex,24h} = 10 \log \cdot \left(\sum_{i=1}^n 10^{\frac{L_{ex,24h,i}}{10}} \right)$$

Exemplu:

Foaia de rezultate

Categoria de activitate	Electrician	Locul/încăperea						
		Puntea de comandă	Birouri ale navei	Compartimentul de comandă a mașinilor	Ateliere	Compartimentul mașinilor	Bucătărie	În afara orelor programului de lucru
Nivelul acustic echivalent continuu, pe curba ponderată — A $L_{Aeq,L}$ [dB(A)]		64	63	75	84	85	72	60
Durata de staționare în aceste încăperi T_1 [h]		0	2	2	5	1	0	14
Contribuția zgomotului $L_{ex,24h,L}$ [dB]		0	52,2	64,2	77,2	71,2	0	57,7
Nivelul de expunere la zgomot pe curba ponderată — A $L_{ex,24h}$ [dB]	78,3							

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint dedicate aniversării a 125 de ani de la înființarea Școlii Superioare de Război

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic, începând cu data de 19 mai 2014, o monedă din argint dedicată aniversării a 125 de ani de la înființarea Școlii Superioare de Război.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei redă o compoziție grafică ce cuprinde imaginea clădirii Academiei Militare, actualul sediu al Universității Naționale de Apărare Carol I, anul înființării acesteia, „1889”, valoarea nominală „10 LEI”, stema României și anul de emisiune „2014”; la exterior, circular, inscripțiile „ROMANIA” și „125 DE ANI DE LA ÎNFIINTAREA ȘCOLII SUPERIOARE DE RĂZBOI”.

Reversul monedei prezintă portretul regelui Carol I și pe cel al generalului Ștefan Fălcoianu, principalul artizan al înființării Școlii Superioare de Război, inscripțiile în arc de cerc „Carol I” și „St. Falcoianu” și stema instituției; la exterior, circular, inscripțiile „UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE CAROL I” și „LABOR IMPROBUS OMNIA VINCIT”, deviza acesteia.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate aniversării a 125 de ani de la înființarea Școlii Superioare de Război au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 15 mai 2014.
Nr. 17.

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului justiției și libertăților cetățenești nr. 1.995/C/2009 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 7 august 2009, se face următoarea rectificare:

— în anexa nr. 1, la poziția nr. 165, în loc de: „165. Moisei Galina, fiica lui Fiodor și Vasilisa (născută la 5.05.1924 în localitatea Holercani, raionul Dubăsari), născută la data de 17 aprilie 1963 în localitatea Holercani, raionul Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Holercani, raionul Dubăsari. (5.012/2008)” se va citi: „165. Moisei Galina, fiica lui Toader și Vasilisa (născută la 5.05.1924 în localitatea Holercani, raionul Dubăsari), născută la data de 17 aprilie 1963 în localitatea Holercani, raionul Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Holercani, raionul Dubăsari. (5.012/2008)”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 806276